

प्रवेश सं०

विषयः

क्रम सं०

नाम द्वैत निर्णयः

ग्रन्थकार जगन्नाथ

पत्र सं० १-३२, ३५-४५

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३७

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

श्लोक सं०

लिपिः देवनागरी

आधारः

३१

आकारः ८.४.२४.२.

वि० विवरणम् ३५५

अ. प्र. १०

वी० एम्स० यू० पा० -- १९ एम्स० मी० डी० -- १९५१ -- ५० ०००

12296

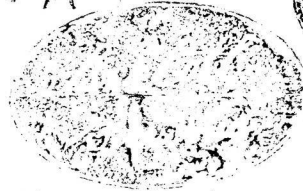

४० छिदतनिर्णयनिर्दिष्टदिनेशूनालेलि। ६५

पत्र ६५

पत्र ६३

और २२ + २४ नापिकनही

२

अप्रतिपत्तिभागिनः संप्रदानतापि नास्ति कानकत्वस्यैवाभावात् संप्रदानस्य कानकविशेषत्वात् न चैवं
यच्चप्रवधानेनैव इयं प्रतिपत्तिस्तत्रापि प्रतिपत्तिभागिनत्वात् संप्रदानता नास्ति स्त्री कानगायिनः वृत्ताय सं
प्रदानानुशिष्टाचतुर्थ्यपिनस्फारितिवेत् सत्यं यतुर्थ्यतिवा कानकएवं वक्रिमनुमिनो मीतिरिति यावत् सान
स्पष्टोदयत्राहणौ पूज्यो योर्विनः प्रतिपत्तिभागियो र्यपित्वा प्रयच्छति। उभौ तौ वसन्तः स्वर्गो विपनीति विपर्यय
इति प्रमवचनात् ननु बालाहो ईशेन यत्र इत्युपयोगः तत्रापि ददाति प्रयोगः किंयते सकथंत्वात् न इत्या
गनात्रेददातः शक्तिः न चोत्सर्गो ददाति नु व्यर्थेति वाच्यं स्वस्वत्वमिदं प्रतिपत्तिरूपं कपनस्वत्वं नुपलज्जिततद्वि
शेषितेपीत्यागेददातेः शक्तितया स्वस्वत्वसंसमात्रोपलज्जिते तद्विशेषितेयात्यागेपि ददातेः शक्तौ तत्पमाना
र्यतापत्तेः सावायुक्ता अभ्यापधाने कार्य इति मिनिवचनात् लज्जणादिनापि प्रयोगोपपत्तेः यत्र तु
एकाधौ नुपपत्तिप्रतिसंधानमंतरेणोपापनार्थधीर्गोशब्दादिबलतत्र नानार्थतायुक्तेव दत्ता तौ तनतथा
दानानुपपत्तिप्रतिसंधानानंतनमवददाति प्रयोगो उत्सर्गप्रतीतिः ४ न चैवमुत्सर्गो ददाते न चोत्सर्गो
ज्जणा सावायुक्ता न दुर्कृतमप्यप्यते पदप्रयोगो किमित्वावकं प्रयोगो ज्ञामरं तथा च ज्ञासाया

२

हमुत्सर्गस्यैव प्रयोगो कथं न तु ददाति वेत् सत्यं उत्सर्गोपि ददाति नु व्यर्थेति न यमाश्रित्य प्रयोगो कानगाय
यनुदानमेवेदं संप्रदानस्य तु कानगायनमिह नास्तीति तत्र स संप्रदानकोदित्यागो दानं देवतोद्देशकस्या
नोपायाः ४ रुचिः प्रज्ञेपावच्छिन्नत्वागो होमः एतद्विनामभि वस्यागो उत्सर्गः तत्रापि स प्रतिपत्तिरुददाति मुख
इति हि शाभाकनाः ४ दातुमुत्सर्ग इति सर्वथेवायुक्तं द्वयोः अपि धात्वो निष्कर्षकत्वेनेच्छाकदुःखिच्छामित्यव्यय
प्रसंगात् फलार्थकत्वे त्वस्वीकर्तुमस्वीकरोमीत्यव्ययप्रसंगात् पनस्वीकर्तुमस्वीकरोमीति तस्यार्थः
तिवेत् तर्हि ददात्यर्थे केदं शतं द्वित्रेवादादुमिति प्रयोगो यतथावलज्जणा स्यात् ॥ अथास इत्यदानमस्त्व
यच्च दत्वापनित्यते तददानमफलं यच्चोपकानिपोददाति तन्मात्रं पनित्किं प्रयच्छते पदं ददाति अन्या
क्रावितमल्पफलं यच्चोपायाददाति यच्च दत्वापनिकीर्तते सम्यदानमासुनं यच्चोपायाददाति को
धाज्ञात्रं यच्चोपायाददाति दत्वावाकोशमिह असत्कृतं पेशाचं यच्चोपायाददाति दत्वावावतानी
ते सुमूर्च्छनामसंयच्छापकतो ददाति एते दानोपलगीये नुपलज्जितानां सिद्धमस्त्वर्थं मयशास्त्रमधुव
मफलं भवत्यल्पफलं वा ॥ तर्हि दानं तर्हि संकल्पकाले दानं देव इत्यस्य संप्रदाने समर्पणं तन्मात्रं य

A black and white micrograph showing a single cell with a large, dark, centrally located nucleus. The cytoplasm is lighter and granular. The cell is roughly circular in shape.

विपत्तिरु
उपायः

ना३

५

सुरीयेतेतथैवतेषांस्त्रीकानात्भागशएवतानुद्दिश्यस्वत्वैति तथैव साकुपिसंवागादिहेतवेत् । नहि भागपुमिं च
 पुस्त्वोदयव्यमो भागानमेवाकन एतत् किं तु कृत्स्न एव सुवर्णे दातु स्यात्स्वत्वैत्येति कृत्स्न एव सुवर्णे अतिव्या
 मनिभगिन छ एका दानमभवनमस्य लपयेत्स्वत्वानि जायते स्त्रीकानात् । पितृत्वेनेषु भातृणां भवः न वेवं सर्व
 ज्ञानेवस्त्वैवं सर्वस्ति नेव छ एका दिव नमपर्यं ते सुवर्णे स्यात् तथा च ज्ञेयं सीयानपि तदवयवौ ने केन विनये
 ज्ञः साधन एपात् अवि भक्त भवनवदिनेवेत् । वाढं अतएव व कुसाधान एधने एकमेव कृतं दान विक्रमादि निव
 र्त्यमिति स्मृतिः अथ द्वादश द्वादशो ध्यः १ प्रद्वष्ट द्वितीयाधः वत स्वधत्त स्वत्तृतीये पक्षि स्वत्ति त्वत्तृतीये भ्यश्चि
 तकासायन स्वत्रेण ज्ञोतिष्ठो मीयत्तृतीया गौशत स्वे कं दानं भागश लु स्वत्वानीति सद्धमिति वेत् । तथापि भागशोपि
 स्वत्वोदयेन ध्वव साय १ स एव नहि विभागो वि ना पिकोपि भागपनिचायकः १ नवा सुविभाग एव तः १ नहि यस्तत्र
 वैत्रत्य प्रतिय हेण भाग स्तत्रैव तत्र ज्ञेया त इति विना दैव व्यापा नं ह्यते - तस्मादिभाग १ प्रस्तुत स्वत्वानीं लं कोपाय वदे
 शिकतत्र तु सुधीय प्रसय त्वव्यावा न तु स्वत्व भाग परि वमायः नहि विभाग फलं भागपनिचाय १ छा प्रसय दर्शनी
 तः नन्वेकस्मै एकस्या व्यक्तेरानेवेन सं भवतीति वेत् । मेवः प्राकाशव ह्यं वेददाति स्वतुम् ज्ञानं नुक्ते होत्रे
 अथ च स्तोत प्रतिदत्तं यो द्वादश प्रष्टो ही ब्रह्मणे वशं मेव ननुण्य अथमं वा स्त्रेण छेदितं वासतीने एपा

५

तथां स्पृष्टिय वाचितमहावाकाय अनशू दमप्री प्रे इति यजुर्वेदीयवौ धायनशास्त्रेण प्रपमाश्च कीया एमप्रभे
 पुस्तोत्पुति हं जेने कस्ये वा भवत्पद निष्ठा भूतस्पदान कथनात् । प्रष्टो ही प्रथमगर्भातोः प्रथमगर्भाः प्र
 ष्टो द्वादश निष्ठा इति शतपथात् । अथयस्य व सुनो विषमांशस्य प्रतिपत्तिस्तस्य व कुमए कादातं क्रियान लं त
 वतीति वेत् । नः तृतीयाध्याय भवदेव विनो जातः तथा च भवदेव कफिके का दन्ति एका दानमुपक्रम्य तस्य द्वादश
 शतं दन्ति णेमेक त्वधुतेः दन्ति एका दानमेकमेव नवा त्रय हवेदे कत्वा विवक्ताः तत्र य हेर्नु हो ती निवा स्वेन द्वादश
 १२ शतं दन्ति तेषां दशानात पिसंस्कानाकात्रायां पुक्ता एकत्वस्या विवक्ताः अतः द्वादशाधिकगोशत रूप दन्ति एता
 नस्य विभिन्नस्य वाक्यान्तरेणाज्ञातत्वात् दन्ति एका दानेनात्र धुतस्यैकत्वस्य नपनि त्याग इति गवाशं द्वादशा
 धिकशतं भमि त्रै दन्ति ए तथा चो पक्रमोपलेश नौभि त्रविषया विनिवेत् । किमतः एका समुदायपम क्रियां शेषे
 विषमो विभाग इत्यत्र तात्पर्योक्तः तत्रैवपनिषदि दत्तम दत्तमिति प्रलाप इति वेत् । नः पत्रि व कुलं प्रदान के दाने
 विभागवैधर्म्यमपि देशितं तत्रावावेद दातु लो वशाय १ प्रतिय ही दत्तं तथैव स्वी कान इति ता द्वादश भागपयिता य
 ना क्रिया तै न विभागे न विना नपूर्व त इति पनिषदधिकन एता तयः ता द्वादश त्रुदेशित तस्य विभाग स्य दातु क
 न एता भावे पनिषदि दत्तम दत्तमिति त्यादि कार्मि याः १ मत एवात्र यजमाने न संकल्प्य त्रयो दशोद्देशो नाप्यै सकल

नतत्र देवतात्वं अतोना स्यादागत्वं । देवतोद्देशं कर्तुं विस्वागत्वाभावात् । तथापि प्राप्तातिनद्यागवले
 न भूयदतिमत्स्य पुनाणा रानात् । सत्यागापि याग इति निर्देशः । सत्त्वाधिवासनस्य यागो गकत्वा यत्ना
 त्माभवति यागां गद्वा यागस्यैव यज्ञत्वात् । अतएव तस्मिन् कनिष्ठमाणा यज्ञ इति प्रयोगः । तिन धोपिय
 त्रुणाधिवासनादिनेऽगाधिकानाथतद्दीजभूतप्रधानाधिकानसं पादकः । कुशोत्तेजलस्य गसहितः का
 म्पाशिलापपर्वकः प्रधानसं कल्पः कार्यः । अत्र च एतां महा नजविशेषचर्मा नृकना तियोत्थीमति
 भुद्धदुर्धिः । सपातिनुडा लयमा कुतः कृत्या न नकाः । इति विमोदते च । अनेक लोकाः समस्ता
 पादी न भुक्तापना ईदृशमंगनाभिः । सहैव विष्णोः पनमपदे त्वद्याज्ञातिन द्यागवले न भूयः इत्य
 र्थवा दोक्षिमत्स्य पुनाणा कृतलापोत्सर्गः । अत्र हत इति कर्तृ विशेषणं तेन कर्तृभि पूतत्वा न्वयानेत नग
 मना न्वयः । पूतत्वं त्रीणापापत्वं तेन पापत्रयः कर्तृ विशेषणं भूतास्य फलं । तादृशे च कर्तृ त्रुडलोक
 नमना न्वयः । नचति इतस्य कर्तृत्व्यभिधानात् । गमनकर्तृत्वं फलं । नतु गमनवत्त्वमिति यावत् । विवर्ति
 तविवेकं नगमनस्यात्र फलत्वात् । सुखी भवतीत्यत्र सुखित्वं भवनवत् । भुक्तापना ईदृशमंगनाभिः

त्यत्र प्राप्य तन्भोगक्रियायामेगना मो साहित्यना न्वयः । विमले जलं नद्याः कच्छ इत्यत्र न
 दीज्ज्ञा न्वयवद । नतस्तु सहैवेति श्रवणात् । विष्णुपदप्राप्तावपि साहित्यप्रतीतेन सति योग्याको
 ज्ञायामुपस्थितत्वा दोगनानामेव तत्प्रतियोगि त्वे सिद्धातिना तदेव प्रयोगः । पापत्रयपूर्वक
 तुडा लयगमनानेक कृत्यावच्छिन्न स्वर्गलोक इष्टं पना ईदृश्यावच्छिन्न मरुतपः प्रभृति लोको
 गनासहित भोगपूर्वका गनासहित पनमविष्णुपद प्राप्तिकामः । अः पुष्क निणीजलाशयोत्सर्ग
 यतेना ह्यत्रा इदमेव वासमुत्तनदिने उत्सर्गः । किं नु तत्रावघेति त्रिजिप्पमथ अतिवहः
 ह्यसकामत्पनंत नं अमुं पुष्क निणीजलाशयं वनुण देवतं सर्वभूतोपयोगित्वेन सर्वसत्त्वे भो हं
 समुत्सर्जयति तु यागवाक्यं अयं तत्राशयो मयोत्सर्ग इति नु न यागवाक्यं निष्ठाया अती
 तार्थत्वेना समवेतार्थत्वापत्तेः । नवायमदि कर्मणि कः तथा सति हि नलाशयोपे मया ज्ञान
 वृत्त्या गति स्यात् न नतु क्रियमाणया गति अयं लुप्येव न तत्तु कर्मणि श्रार्थः । अतएव त्वं म
 या निमंत्रित इति प्रकृतवापि त्वामहमामं अयति श्रीदत्तोपाध्यायादयः । सर्वसत्त्वे न्वय इदं

शतमात्रेवतुभीनवैवमसंकुचितसर्वपरस्वन्सात्स्वस्यापुदे२पवर्गीतभीवात्स्वस्यापिस्वजलाशेषो
 पयोगोर्नभिकुंडः। औपादानिकस्वत्वाविशेषात्स्वित्वात्स्वित्वाधिकनणविनाधात्। तथा हि तिर्यक्पा
 आर्ष्यदेवतानामनधिकान्तरित्तोक्तं तत्र निश्चायि शिष्टांस्संताधिन हात् पयोः प्रचरणं विन हात् आ
 र्ष्याणां मध्वधिन मूकानां मवेत्तृणां प्रवर्णां ज्ञानां विन हात् युक्तानां भिकानः देवतानां त्वत्तं विदुषीनां क
 पमनधिकानः। अथैतन्पेनुकथं ब्रुवन्कापिन हि ह्येवमधिकानि पाशं वसेत। अत्राहुः। शिष्टा देवतानां
 वैतन्पमास्थापतां सामनधिकानां च प्रतिपाद्यतः तथा हि कर्म फलीभूतस्य इत्येव कर्म फलप्रदे इत्यादि
 नवत्वं तन्पे तथापि तस्यानधिकानः न हि स्वमेव हवि स्यात्तन्मात्रे नो हि स्वस्वमेव हवि स्यात्तदिति
 संभवेति न हि स्वकर्तृक हवि स्यात्तन्मात्रे नो हि स्वस्वमेव हवि स्यात्तदिति संभवेति न हि स्वकर्तृक हवि स्यात्तन्मात्रे नो हि स्वस्वमेव हवि स्यात्तदिति
 वनादि सागोपे वं ननु बाष्पादवैक स्य नति स्वोवधेवो देशादिति क्व विरोधः। हंत तर्हि हि सापि स्वयं स्वज
 तुस्व बान्धाश्च देवतोद्देशादिति तत्रापि विरोधः तस्माद्यस्य क्रासन सागोद्देशः। अतएव सत्रे नद
 त्रिणां यष्ट्यामेव अस्ति च्छेनाभयत् सागकर्तृत्व सागोद्देश्यो विरोधादिति अथवा प्यादोपकु
 स्थागानुद्देश्यस्यापि औपादानिकस्वत्व मिति वत् न स्वत्यक्त्वे औपादानस्य क्वचिदस्य दर्शना
 त् किंच सत्रे पितर्हि तथाप्युत्पादवभग्या तत्रापि दन्त्रेण तने लिङ्गस्य न दन्त्रेण तने प्रत्यापः॥॥ प्रवच

मुत्वाक्ये पंचविंशति अतिवृत्तान्त कुंश निभवंति मध्यमकल्ये सप्तदश अतिवृत्तः सप्त कुंश निभवंति
 तथा त्रयोदश अतिवृत्तः पंच कुंश निभवंति कल्ये एकमेव कुंशः। अत्र चाचार्य कुंश पूर्व कुंश दन्त्रेण कुंश नो
 दन्त्रेण मेव लायोपनिः। पश्चिमात्र कुंशानां कुंशयोः पश्चिम मेव लायाः तदुक्तं वेत्ता वसा न दन्त्रे
 स्था पूर्वोपम्य तुजल स्थापयिमात्रेन नवमस्यापि कुंशस्यो निद्वन्द्वे लक्षितो दन्त्रे दन्त्रेण तेन
 वायु कुंश पूर्व दन्त्रेण कुंश पुनरुद्गुला होता नः कलशस्था पंच उन्नत शिष्टा पश्चिम पश्चिमात्र कुंश
 नां कुंशोर्वाष्ट्र गुला होता नः ऐशानीता यथा त्रिंशति कलशाः शेषं मलान निरीये भवसेयः दन्त्रे
 त्समं सर्वान्वाये द्विगुणं पुन निमित्तं पुनान्वाये दशनात् अधिवासन दन्त्रेण यो गोपु एकस्य अतिवृत्तो या
 वान्भागस्तना द्विगुणं औपादानिकस्वत्वात् त्रिके चित् तत्र। हमात्वं कानि ताः कायीः पंचविंशति अति
 जः। कुंशानि च हेतानि कस्य न कर कानि च। तथा अंगुलीय पवित्राणि वासां सि विविधानि च प्रदधा
 त्समं सर्वमानाये द्विगुणं पुन निमित्तं पुनान्वाये दशनात् अधिवासन दन्त्रेण यो गोपु एकस्य अतिवृत्तो या
 वान्भागस्तना द्विगुणं औपादानिकस्वत्वात् त्रिके चित् तत्र। हमात्वं कानि ताः कायीः पंचविंशति अति
 जः। कुंशानि च हेतानि कस्य न कर कानि च। तथा अंगुलीय पवित्राणि वासां सि विविधानि च प्रदधा

१.

अथर्ववेदपितृर्मुनेऽकप्येवं तन्मतेष्वविनाश एक विभाग इत्यपि श्रमवीजं. तस्मात्साठकमायुः धेनवः शुद्धाश्च शुणैर्न वै
नाज्या निस्सिधस्तथैति पाठदर्शनात् सकलज्योत्समानं तन्मतेष्वकलसमिद्धो मावाः ॥ १ ॥ अतएव तदुपवेदपुरपनाय
लाप्ये वमेव। ननु धिवा सनयाग १५ वीं गंवतु श्रीयोगल्लनो गी तयोस्तु भिन्नफला भवणात् प्रतिपादयन् वचनवलात् उल्लस्य
सुप्रधानं तत्रैवार्थवदिक फलाद्या त्वत्तु न इव्यी पी तु होमकला पोने प्रतिपत्तिपाग १ तथा सति हि स्वकृदव्यापवानेन
लोप १५ तस्मात् तस्मात् त्रिषोदादयामेवा सो। हंत तथापि स्वकृदव्यापवाने तच्छा पएव न हागमनुष्ठा न प्रयोजकं न
हि पिंड इव्यापवाने पिं शयपुनः १ पाकः किं नु पिंजुं विनै वतत्र भाट्टर मिनि। अत्राहुः। प्रतिपत्तिपाग एवायं
कुदया पवाने पिंयनुन ईयातेनेण नु हाने तदस्य तस्योपाग शुतिबलात्। अंगत्वे प्यस्य लमाधे स्याये प्य धिवा सनना
यसि तेषामेव रविषां सवह कुल्यत्त्याग प्रतिपत्तिपाग त्वस्य वसिद्धे निनि। अत्र वशकुने सरक मये दीयमगस्तदी
यमिज्जये वपठनीये. अत्र नानि एव गोः सवे लद्धं दम श्चो गी रूप्य लुना कोस्यो पदो स एव प्रजा विप्रयदेया.
संयत्नं कं लोकां च न श्चो गी वृष प्रजा रूप्य लुना कोस्यो पदो स विप्रयदेय त गोवा न त गदजै तां द्यादितिकल्पतनु
लि धितव ह्युच परिशिष्टात्। विप्र आयं सामग। कनका लं कृती तद्रुल्लवागा मयता न त। सामग एव मादेया वि
जायव वि शो पते। इमिमस्य पुनरावचनात्। नवा व कनका लं कृतामिति वि शोवा पदेशात् विशोवा तौ तनयाः।
अस्य त इतस्म कला पलनं कलात् तयो नेकमूलनेक यना लाहं वात् नवा ह्य न माद्यो नयती ति धत्ते अशोच

१.

विशेष लस्याने कनका लं कान विधिः। अनयोः प्रकृति विहृति भासा भावेन तदसंभवात्। वैकृते हि वि
शेषो पदेशात् निदेशात् तं प्रा कृतं धर्मं कृ चिदप्यथयति यथा शनमये वा हिर्मवति इत्यत्र कृ नि लुं पति यथा
पयुंशु कुपादिसव च वित्स र्वस्यानेतदेव विधत्ते यथा आद्या नमा वा स्यतीत्यत्रेति अत्र तु गो नवताना एव
मंजुयार्थं जमान कर्तको मंत्रपाठः। अत्र चामंत्रकतया स्त्री पूडयो न नश्चि कोणात् इति यागोप्यन धिका न
विशेषो पदेशा विन हादिनि। अथर्वणेन सात्राव पुनमीभि शुचिनिव। आपादि छे ति मंत्रेण जिह्वाग त्यवमंड
पमि तितायो शत्रो देवी नमिष्टय शत्रो भवंतु पीतये। शंयो नमिस्त्व वंतु न इत्यस्या मृविगीतमाथर्व लो सामा
नत्पुना जिगाने क्षि तथा च तेन सात्रा पुनमीभि मृत्वा आपादि छे ति मृदेन समुदितेन यथा कृदय प्रज्ञे पः
कर्तव्यः। अत्र च स्वगत फल कामवत् पित्रादिगत फल कामोप्यधिकानी तिन्यायन त्रेह निनाथम साम
लोपाध्यायः॥ ॥ अथावा नेत्रा लोस्त्रान निर्णयः। तत्र येन कल्पेन स्त्रानं कृतं तत्कला प्रातमेव तर्प
णोकार्थं तस्य तदेवा नभ्या धीतत्वा तत्तथा च नमसि ह पुनाणीय स्त्रानं कल्पे तर्पणा नमिधानात् अना न
भ्या धीत धि ह पुनाणीय तर्पणा नमिधानात् तत्तथा च नमसि ह पुनाणीय स्त्रानं कल्पे तर्पणा नमिधानात् अना न
तर्पणं तु भुजैः कुर्यात् तस्य ह स्त्रात को द्विजः। देवेभ्यश्च अथिभ्य अथि पितृभ्य अथि पाकममिनि वचनात्

११

आपस्य नित्यतर्पणस्य च विष्णुपुत्राणां विधिना नुष्ठानं तस्यानां भ्यामीतत्वेन स्नातं यो गौवपुत्रेः गच्छेदेवेभ्यो
 जलत्रयेऽपि श्योऽनजत्रयं ततः प्रजापतय एको जलनि त्वेव रूपेऽनिरुप्रीणानार्थी यदेवानमप्यर्चयेत् अथी
 णावयथायायेस्वहृद्वैवप्रोपतेते निविष्टुपुत्राणां नचैदं देवतर्पणेऽभ्यतः प्राग्जलत्रित्वरूपमुणावि
 धाय कर्मिनिवाच्यं एधमिधावसात्रिधिना पुणाविधाना संभवात् एवं जीवति त केन कातीय कृत्यं च स्नाने
 कृतेतः कृत्येने वयमतर्पणोतं तर्पणकर्म कर्तव्यं जीवति त कोप्ये तान् न्यो अत न इति कात्यायन वचनात् तत्र
 त्रिधा वंदनस्या वा सो स्नानेन न तर्पणेनैव वंदय श दो कर्तव्ये एव सा वंदन्य एषि तत्र च संध्या वंदनस्य स्नाने त
 र्पणाया मीमं नुपदेशात् त्रार्तमध्या क्रैव स्नाने तर्पणाया प्रधानो गयो मीमं एव संभवा वंदनं तथैव कात्यायन
 दिना तत्र यो गा मिधाना त्रावाया दाप र कोप्ये स्नाने तर्पणायाः कर्तव्या यज्ञ अभय प्रा नित्य पित्रो दा नस्य स्नाना स्नातं
 वे एानुष्ठानं अगानीतं योपदे शात् त्रयो ग कृत्यात् तीर्थ विमर्जनार्थं तं स्नानम् एणात् एवं तर्पणस्य स्नानं
 गतया प्राप्नो तथा अहनि नित्य विधिना च प्राप्नोत तर्पणो दयो त्र कृतं तन रत्नो गान्त्रितर्पणं एणापि सिद्धिः का
 लमर्चदा प्रसंगविना चिन्ताः नाथात् तर्पणं तु जीवति त कोनी कातीय कृत्यं च वती यमतर्पणो तम वकार्यं यमतर्प
 णो तम मि धाय जीवति त कोप्ये तान् न्यो अत न रत्नो कात्यायन वचनात् अस्या मृच्छोपनिषद् इति प्रमो तर्पि त
 कृत्यर्थः यमतर्पणं तु एकैकस्या नित्यं तर्पि श्राद्धं त्रिपुनरष्टा दुली जेत्तीन्ना यावदुली वक्रं ते

पापं तत्र एा देवनश्यति रतिवचनात् यद्यपि काम्ये त एव नित्याये ज्ञया धितं विताधिकानं तथापि कातीय वि
 धिवत्त्वेन कथं वा लादिस्वपि त्रार्तर्पणयोर्नित्ययोर्मध्ये विधेयं कथं वा ल अलो तो देवता कथं वा ल न लो मे
 मभिनि काम्ये तु दर्शनात् ननु कथं वा लो देवता नो ह्यवाहनः पितृणां मित्रं कुमि दर्शनात् कथं वा ल विधि
 श्रोनलः कथं वा ड न ल एकैव देवतेति तत्र कथं वा लो दयो इति अयमाः कथं वा ड न ल अत व दमि स्तस्येव
 पितृणां कथं वा ह नत्वा त्र स्नातं धुमिभिर्न विषयतया नदिमयमस्य शिनी तर्पणं तु पुत्र पुष पक्ष्मी पक्ष्म ५
 नित्यामिति प्रातः स्नाने ता वंदे गतया कर्तव्यं यन्नु काम्यं चातं शृणुषु मरुत्पुत्रा मात्रे प्रमात्रे न मात्र
 इय मिधाना त्र मा तृणां मि तर्पणो काम्यमिति तत्र जीवति त स्त्रीन्या ततः पत्नी अगिगो मि त्र स्नातं मि
 त्रत्वे पितृ काम्यत्वा मि धानस्य फ ला र्थत्वात् इत्ता का दयोप्येवं स्नाने श्राद्धाः शृद्धाणां प्रज्ञात्वेन वेद निष्ठी
 उ नो द्दकानां यो वी दत प्रागना अपूर्व र पोपको न जन कत्वे स्य सा धा न एवात् तस्याः प्रज्ञा न न म पसेव
 ना उस्मर्तं ते गानां प्रधान नीत्य वयात् तर्पणो या शं वत्स्यः अमा ह्य ह र्दकमं त्रेना स्त्री र्य व कुतानु भुती न
 प्राग्प्रपुत्रुना च स्याद त्रिणा यं बुधै पितृ त्र त्रिहो गे सा प ये मं त्रे स्त्री र्य व पितृ गणो स था अस्या र्थः मं
 त्रेना वा स्तु वी वक्रुणा ना स्त्री र्ये षण प्रपुत्रु शेषु सुगता र्पयेत् दत्तिणा यो पुत्रु शेषु तत्तिगे मं त्रे पितृ सा

92

[illegible]

वेनां जलिन त्रयान सिद्धेन ननु प्रथमो जलिन समये द्वितीय तृतीया ल्या भो व्युत्पत्त्यनेदमानि र्ज्ञा
 नवा स्वधा रते नवा गा स्वभवनि उद्गोदक पत्रे जल्य मिद्वे ४ अत्रुद्गोदक पत्रे म विष्णु दंज ल्या जल
 आशयस्ये नु तत्र या श्रीणा दानि कस्व ल्या स्यामिदं नो मने इयव त्रयो नाशिका नो किनु प्रय
 योग्य तया अत एव भविष्यतीना भिसमिधो प्रागेव ताना ह्यवहित स्या रित्त स्य धात्व पीव कस्व ल्या
 बंदो ज्येवं ननु जने व्येवमस्तुन था जदि प्रथम मपि दीयतति चेत् तर्ह्य दानम फले प्रचलत्वा नो नतात्ता
 दिना विशेष वचने न तात्त दाननिषधात् तर्हि स्या ग काले जने म प्रदानम स्वत्वा नु यति निनेत नयो न
 व स्व स्वत प्रसपन स्वत्वा यत्यो रुपल ज्ञाणी भूय ददा तया पीव कस्व ल्या भुपुण मात् इदमस्तु वा दसिद्ध स
 त्रिधिनाना म प्रत्य जीवितना त्र प्रयोगः अत एव पून कपि उद्गो नानि पतिल तोयो जलीनो म कस्व
 दान मिनि तर्पणानु न दाने किनु प्रागः आहु कर्त्तव्यं देवतो इत्य कर्त्तव्य स्नागात्वात् पि तर्पण नुद्
 ज्ञा एस्नाना मिका यो कुशत्रय सुवर्ण जता न्याय चादी णि जप होमे तथा दाने स्वाध्याय पि तर्प
 णा अश्वत्थं तु कर्त्तुं कुयो सुवर्णं रजतं कुशै नि निवचनात् सुवर्ण धा न ए दज्ञि ए स्नाना मिका यो
 अनामिका यो तद्वा र्त्त दज्ञि ए स्य क न स्य चेति ए म धा न ए प्रक न ए स्य देवी पुना ए वचनात् न नत

[illegible][illegible]

१५ हेनकानप्रयोगस्तु व्यक्त एवमितितदवतात्वं स्यादकत्वादि आभासिकनिर्वन्धे पुनितानपायेना
दत्रापि प्रत्येकदेवतात्वमेव असुक्तानुक्तोक्तवैतुमामर्शवता नमरेति तावता धर्मात् अतएवानाया
योपि तन्मोदद्यादिति श्रवणेपि नमितितदवतात्वं नवानुगतवाच्यतामेव नितः त्वमयानिनेवि
तदनिवात्तस्य भुक्त्यापि सर्वेनवनिर्वह निष्पागसिद्धिनाहितसंपायादिति पानान्वत्तस्य
उक्तयत्रेपिकांति नित्यभावनमदैवत्वादेवैति तदिति दर्शितं तदिति पानादितेव तदात्मना कृतवता
कृतमितिकांति तदात्मना तु नित्यभावनमदैवत्वादेवैति पानादितेव तदात्मना कृतवता
दातव्यापि तावदेव भावनं कृतवता नित्यव्याख्याने तदयत्नं सध्याता नापतस्य देवता भवद
प्रमेदः सन्नना भयल्लयः स भवत्येव देवतात्वमेव नवानुगतवाच्यतामेव नितः त्वमयानिनेवि
तावता तदुभयानां सानभवात् तदुपपत्तयः द्यादनानि नित्यभावनं प्राच्यत इवैति तावता स
दाभवात्तादिति तावता एतनुमते मतीयेन कायः तावता तदव्याप्येवैति कार्यमिति तदुक्तं

॥ ॥ विवेकानन्दकृतः यनः कृतः कन्यायावापिपत्रः ॥ गृहपिताभ्रातृभ्रातृपुत्रादीनां सातृषिवाचीनः
सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकश्चनेन सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात्
जीवने सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात्
इति सर्वं ॥ प्रातुः प्रीतिर्वसुधामात्रेण तेनायं भ्याः पितृकुलं प्रीतिः स्यात् सौदाधिकः
तव स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात्
पितृत्वं सायथाकाममन्त्री माय्याः दायाः कनाद्योः भर्तृदेवदुःखाः सौदाधिकः स्यात्
पितृत्वादानादौ न स्यात् यमेतद्देवदुःखाः कनाद्योः भर्तृदेवदुःखाः सौदाधिकः स्यात्
तः विद्यमानेन नुसनेन तत्र पयत्रकुलेन स्यात् अपुत्रोऽप्यनेन भर्तृदेवदुःखाः सौदाधिकः स्यात्
एतत्तत्रोदायाः कृद्मापुत्रः भर्तृदेवदुःखाः सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात्
दनिषदाः स्त्रिया स्त्रीभूताः आद्योपदेयानं गमः स्यात् स्यात् स्यात् स्यात् स्यात् स्यात्
स्याः द्वितीयद्वितीयश्चोक्तद्वितीयाईनववर्णाः तेन भर्तृदेवदुःखाः सौदाधिकः स्यात्
एतदेव स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात् सौदाधिकः स्यात्
दिति प्रकराः

१०

कृतव्यवस्थाद्वयुत्पन्नियमः। एवंचनक्रियादमिते मनिमुक्ता दोहिनपनजेत्वा बालाणां दोह्याप्रयुक्तकर्म
एवास्त्राणां दोह्यासिमासिनक्रियाद्वयंचयवेति द्विक्रियैकवतुष्ट्या एवकंचनतसमे। मासस्य द्वादशहोरा
द्वयानामनुपूर्वज्ञातेनमन्यवनेनोक्ताद्विप्रवद्वेदुत्पन्नियमस्यतएवमनुनाहकुसीदृष्टिद्वयुत्प
नात्यतिमहत्कृतति। कामिकाशिवारुद्धाक्षिभागव्यतिनिहो कुसीदृष्टिद्वयसकृद्दोषमाणद्वयुत्पेना
नेकामतीत्यर्थः। कानितीनुमथा व्यवस्थाभवतीति। अपचक्रियातुनिलयः। तत्रमनुः। नत्वेवाधो
सोपकानकोसीदीदृष्टिद्वयुत्पेनात्वाकेकालसंवाधविसांस्तिनधिक्रयः। कालसंयधः। यिक्ता
लावस्थानंतेन३। हिननाश्विनिगोदानंनदधिक्रयणश्राधोकाः। वातदुभयमुत्रमत्तेनकृतंनियत
तं तस्येवपूर्वार्द्धकालेनोपस्थितः। प्रनुअनिमुक्तस्येवाधर्नदानेननधिक्रयः। त्वनाधमर्ष
कृतंदानादिनासिध्यतीतिभवाक्चनस्येनिसूतत्वात्। कालसंवाधविक्षालनियमनेतेनत
दध्यतेनेअधमर्षकृतंदानादिनासिध्यतीत्यपनः। एकेवयत्राधाकालाननियमितः। तत्रवन्मतेप्य
धमर्षाकृतंदानादिनिधावस्तापधमुक्तकालधनेननित्यतः। सितदधिविक्तेधनयावधने
यस्यतइतिव्यवस्थायत्रनाभूतत्रोत्तमलकृतश्राधिविक्रयानसिध्यतीति। तन्मीवनाधनुमता

७

मनुवचनव्याख्याः। न्यातं कृत्वापनत्राधिक्रयावाधिक्रयः। विक्रयवाक्रियान्तरा। मावत्तव
नेन। तिल्लाकनस्युत्तिसाशितरिचवचनविनाशः। अतएवगोवर्ममात्रमधिक्रयः। तदुपमन्यवाधो
कृतं तस्मादनिमर्षान्यस्यः। अतएवसव्यधुनानेनरुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्
तीतिसामान्यमुत्तमवीर्यमुत्तमविनसिध्यतीतिश्राधिरुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्
सान्त्वय्यात्वातेअतएवसर्वेविवारुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्
तिवामपूर्वतज्जातीकृतत्राक्रियादुर्वलोतनात्रावधः। पूर्ववधादुर्वलरुद्राशुवृत्तीन्रुद्राशुवृत्तीन्
त्रिप्रश्नाक्षिणोविर्वदंतापदानेन। यस्यपुत्रित्तयत्तस्यवल्लोकांविनाभवत्। तुल्यकालोपभा
गोवत्तभोगापिसमकोमवेत्। यदानेविक्रयवविधिनप्रकीर्तितइतिविष्णुवचनंनत्राप्यथाः।
पोदीपर्यसंदर्भकालोविनाकृतोयस्यभोगः। तस्याधिसिध्यतीतिप्रथमेशोकार्थः। भोग
स्यापुमयीयस्यतुल्यत्वेसोपनिधामकरुत्तनवेदायः। अमुमेवार्थवदानेयोपोदीपर्यसंद
र्भिक्रययोवीपोदीपर्यसंदर्भयोक्तभोगानेकीयकः। तस्याधितुल्यनिस्सीयकानुमनुसन्गीय
मित्यतिरिजतिप्रदानेविक्रयवेति। तदयमेतन्नेपः। काविनक्रियापूर्वस्वामिनः। स्ववध्वसिकाकाविजतसी
ययधेएविनिधोगावोधिक्रातत्राधादानविक्रयरूपाद्वितीयागुणाप्याधिभागाधिरूपाअववत्तव

[illegible][illegible]

१८

नयितुः तदसिद्धो न तत्त्वमगदिति मिताज्ञानं तथा च तत्त्वतः दुभयं विदुः चेतानां हि सा जिज्ञासा न एतावता
 वत्त्वभावादि अतीतिवत्तानां योग्यात्मना एव तदर्थं तादात्म्यं ध्यायन्नुभयं संस्तुतः न माधव एव
 नापि संस्तुता इदं ह्येतद्वैतिनियमः तथा च तत्त्वमनामपराधसो धर्मी भूतं योग्यात्मना एव सा तु का मस्य प्र
 णिधानमुपयुज्यते इति तादात्म्यं तद्विषयत्वेन सुवचनेन सरतस्परि शोधयन्नेन नुपप्रविधिबोध
 नाधीनपस्यापि तत्त्वसा जिज्ञासा निषिद्धा निगद्यते तज्जावन्मात्रेण वतस्मात्किं कथं वादिना मयाः अथ भावा
 दिना यस्य ध्रुवं तत्त्वपुत्रा जयति न च वनाय विपरीतमना न्यथेतस्याप्ययमेवार्थः तथा च तज्जा जिज्ञा
 र्थसा जुती एतावता न प्रत्येवमगमितीति तद्वैतिकर्तव्यं तत्त्वनिर्णयफलकत्वमस्तु विचारस्य न हि स तथाम
 वाहेति चेत् तामेव सा अत्रिवादिनाः स्वाभ्युपगमात्तु सा न ता वजयादिसिद्धिः न तु तत्त्वतु सा न एतदप्यथा वा
 प्रकृत्या भादिना तत्त्वसंकीर्णो तच्छ्रुत्वा तत्त्वानुसंधेयं न वा दः गुरुशिष्यकथा लोभा वा तन ज्ञातव्यः सर्वज्ञे
 य हो द्वीयन परमो गा तन विज्ञातन तत्त्वज्ञातव्यं एता संभवो ज्ञेयकथा तत्त्वनिर्णय इति गृह्यता
 न्नादयस्तु न वा द्वाक्यं तत्त्वतः वलात् तत्त्वसं प्रतिपत्तावुक्तं न हि सा धनमापि न वा यं वचनं व
 लादेवेति अत एव मिया संज्ञाति पूर्तका न तादात्म्यं तत्त्वमवच्छेदकं न प्रतीयते अथ कस्य तत्त्वसा हि
 क्षितिद्वसाधनं विशेषणानि क्षीयं रसं इति नमो वन तुल्यं तत्त्वसा दिनिनिर्वहताः सा वचं क्षिपं

१९

वैवेयद्यपि स्वयमर्जितो असे भूयसुता म्पुर्वा त्रदानेन वयि क्रयः इति यदि स मूलं तत् पूर्व पुत्रा जितं नष्टत्वा
 इतपव मन्मथा अत्र ह्यर्थपत्त्येव ता ॥ अथ भुङ्क्ष्विति निर्णयः तत्र शोकः सपिंडात्तु भवेत्ता गा वतः मद्राणा
 उची पिंडादिकानं वदौ कौ वं तदा नृगो गो वं स्वतः त्रिगते न वीजि न्ना नम्य मद्रम पुत्रमा भिवाप्य सर्वकोने
 तानि नो सेताना नो न्यपस्यं तं सादिद्रो एकस्यापि स प्राधिकृत्य तेन वमम स्रोतं तस्यापि सपिंडं निवर्तते तं
 योगवत्तत्त्वो भयनिर्हण्यत्यात्र पिंड इति तस्मिन् तं न स मना न कर्तव्यं इति वचना सपिंडाः एकत्वं वजन कर्तव्यं
 ता तु वया तत्तु कर्तव्यं निषिद्धिः अस्मिन् ता तु मद्राणा पिंडतत्त्वं ध्यायन्नु धिना तामा त्वन गति पत्नीना पसासु
 मे अस्मिन् निवस्यो मे इत्यादि श्रुतिवलात् तत्त्वसिद्धिः इत्युक्तं इति एवं च सा ज्ञास त्पनी सा धाना निहं सापि
 ण्मा स त्मपुत्रि एवं पितृवत्त्वीयोः सापिंडादि अशौचत्वा वृत्तं वचनवलात् मिताज्ञानात् तं न नु सपिंडपु
 त्रमिदं कुलीनाया गिके याग आति प्रसक्तः अष्टनादपि पनप न्ये क रानीना नुमादिति उच्यते दादादा
 न गति तस्य प्रायाती दो दयनीया वाद्यं तं अहनी ग वामयन वति भूय तत्र वषयो स तान्यनेने नि प्रायता उ
 दये तत्त्वान्यनेन तु दयने तच्च अययन प्रायाती दो दयनीय पदसिद्धं तथा च अहं पेवा रुध इह दाना जादि
 कर्म सपिंडप क्माप संज्ञा न्नेने तु भ्रात्रि प्रायता नो दयनीय पस तेऽतीमम गि पसे गन वृत्तं दादादिक

२५

त्रंभुं मते वताः पुत्राभिर्भुविकानैश्चमद्यान्मनिदैः सह ॥ तत्र अष्टम्यां ॥ अस्या एवोपस्थितत्वात् ॥ एवं बहूनादि वैव ।
 प्रजाधानत्वेन नञेन भुतादीनामिदं कस्य पूर्वोक्तं कृत्यत्वेन नपायात् ॥ नाञ्च प्रजागमः कार्य इत्यत्रैव विरोधाभिधानाच्च । यत्तु
 ज्ञेयता इत्यादि विशेषध्वन्यात् स्त्रीणां वृत्तौ तर्तुं नमुपपत्तेरिति ॥ इति इति देस्त्रीमावाधिकानि कमुपसेना नुनाक्षान्प
 वीक्राधिकन गेति वृत्तनादिना तत्रा ॥ तेनापि हि स्त्रीणां प्रमाण इव विशेषमावस्यै वानि धानात् तथा च स्त्रीणां प्रमाण इव
 मायातिश्रित एव प्रतिमानयनस्यापि तत्कर्तव्यत्वात् ॥ प्रधानसामर्थ्येन तदुपनेगे स्त्रीमावकर्तव्यमवतु ॥ ननु तावते वाचिनी
 वृत्तस्य स्त्रीमावाधिकानेकत्वनामातिश्रुताधिक्येनानुवृत्तमुत्तिनभ्यध्याते ॥ अत्र च न तथेति ॥ विशेषः ॥ अतस्ते वत
 थापि पुत्रुषाधिकाने पि प्रजागो ॥ अधिकानि विशेषाधुना स्यान्म कल्पना योलाह वा नुपन्यस्येति ॥ अत एव स मय
 प्रजागो स्त्रीपुंससामान्याधिक्यानकनेव देवतं संकोचप्रमाणमावा रिति सिद्धवन्ति ॥ इति ॥ ननु वापदिकानानीयथ
 एतन्मात्रायादिति नाविष्य पुत्राणां वाक्यम् ॥ इतं देदनिसे अकुर्वन्नि प्रजापतिपावर्ति ॥ इति ॥ इति तद्वचनात्
 विधातिना येन फलकल्पने गेन वा ॥ यत्तु दमा दौ जन्मा एमी वृत्तं तदपि नो हि एवमी वृत्तं नित्यं ॥ इति ॥ प्रवास
 प्रजादिना इत्युक्तौ ॥ वंछुनेवान् ॥ सर्वधर्मान्प नित्यमामे कंचान एव ॥ अहंत्वैस्वर्गपापेभ्यो ज्ञापिष्यमिना

भुवःशरीरात्सुभगबद्धवनात् ॥ काम्यमधिकर्म कामनामं तने एतत्कृतेन वंछायां किंतु पुनपनया मुक्तये ॥ एवददामि
 देयमित्येव ज्ञेयं यद्यपि सति मिति युक्तेष्विहोपाहा कामना तु मुमुक्षुः सर्वथा विमुक्तः ॥ ज्ञेयं मुमुक्षुः सर्वथा विमुक्तः ॥ कामना तु मुमुक्षुः
 दमिति भगवद्धत्वात् ॥ यद्यपि मुमुक्षुः प्रकामने वंछायां प्रजागो ॥ सत्सुनिषिद्धः ॥ नागधर्मे धनसमात्ता इति गो तमस
 वात् ॥ ॥ पुत्रकुहादंशो न स्यादयः प्रसिद्धा एव ॥ तत्र येन क्रमेण गच्छते नैव क्रमेण गच्छेत् ॥ यत्र बद्धस्त्वो न सो स्तत्रापि
 प्रेतश्चाहं पुन्यपुण्याधिकी प्राप्य ॥ तननु सर्वप्रविभग्यनापत्तौ ॥ अथ ज्ञेयं प्रजागो वा तदिनं ज्ञेयतादिना इति तत्क
 निष्पष्टपुत्रदेनस्व रूपो गम्यन्ति येषु त्वेन सह कानियोग्यतया कर्तव्यमिति चेत् ॥ न ॥ येषु त्वेन वाचिकाता
 अधिकृतस्यैव कर्तव्यत्वात् ॥ न च पुत्रत्वेन वाचिकापिता ॥ अविनिगमनापत्तेरिति युक्तत्वात् ॥ ननु चाशौचादिमदिने आद्य
 अष्टस्य विहितत्वेन तदिने तस्यावश्यकता तेनैव कर्मिष्ठस्याधिकान् प्राप्तिप्राप्त इति चेत् ॥ न ॥ विविधेन नियम
 विहितेन ॥ न सत्येन पितृणां आदेशे ॥ अशौचे तु व्यतीतं वेते सो आहं प्रदीयत इत्यादिने का
 दिहस्या शौचेन प्रतियुक्तं ॥ इत्यपि तद्वधकाशौचात्कर्तव्यत्वाभिधानाच्च ॥ यत्तु विरोधोपपन्नतादिना एका दशा
 ह्येन आशौचात्तेन एवावदाद्यश्चादुपनिषदः ॥ तदा तदशौचात्त आद्य आहं कर्तव्यं ततः प्राक्काशौचं न पुन्यकपि
 लादामा निदं पतिप्राहृषात्समीपनभवति ॥ प्रकृतशौचमुपक्रम्य शौचात्तद्वितीयं प्रीतिश्च वणात् ॥

३- धिनाधिपत्या औं श्रीकला माय्यसदाप्रवृत्तः रतिः प्रवृत्तनीयाति विद्वितीयमासीथानतः पूर्वमा
 सोतर्गताभ्युत्पत्त्या द्वितीयो मासस्तु त्रिनाति तो भवत्तथा च दश सावनं च तवर्षे एकोदशति
 थधिका दशमासी प्रसज्येतेति एकातिथिः कापि पूर्वादि विभूता तदादिभूता विभूत इत्यवहितान्त
 वंति धिपुतनावा विभूता तनदशम्यो पूर्वादि विभूता योता तीयोक्तमम्यासावनमासावति
 भूदशो वाव विभूति नितु विभूतिना नियमयिने विभूति धिपि नितानि किं नु विभूति नानत्र
 साहितथापिता न्येता नमा सपतिरूपकनाता नमका न्यवति एवमाभिनाप सपतिरनुद्ध
 धिभूतगो तमा धुर्लक्षक कन नातनि विभूति विभूतपत्रोतने अस्पतिरनुद्धयानुद्धत्वेन 3-
 धिनाको प्रतया साता न्यधिर धन्याये नान्य वेवगतमा विभूतिमसिद्धः अत्र च निबध्नुताम
 विवारात् एतेन केवलमावासात्पत्त्या न्याय साम्यात् अत्र च यो दशमासु न वंति न
 वकनात्वा देति अत्र यद्यपि धिपि सौ कल्पेन प्रश्रद्धि विभूतिमात्रं अमावासात्पत्त्या नित्य
 आदिकलापस्य कत्रया गमा अत्र च नो तसर्वसंख्यामात्रं वाक्पापी भूतानेयस्यैसा

इति रतिः प्रतिदिनं तु नायाति तत्र कृत्वा तेष्वेकं कलिकात् जनकत्वादं दद्यादि तामवतारतया
 धिपतिमात्रं कलिकात् इति संकल्पमात्रं तत्रादौ तु धातुशब्दवत् सर्वसंकल्पनात् न निवृद्धाः भव
 नो वा समा मूलमाद्य अत्र तु नित्यतति क्रमः आधिनत्य तथ प्रवृत्तशक्तिरुक्तं न प्रवृत्तिकामिपा
 दं नित्यं वीहिमवपाकं वसं तमभिधाप्य विष्टु नित्यत्वाभिधानात् शुक्लपत्रेन वंधानोपक्रमि
 त्यादिना नान्यस्य मुपक्रम्य कथनात् इति वीहिमिष्टु रम धोरा इति तया वीहिमवपाकं यजतेति व
 नादत्तभावे जातनेणापीति या नोष्टरीका एवं ह्यति कस्यैकं न कमपि पावेतामस्यैकं अकृता
 प्रयण्णं अंधधान्यजातो जातमगनाजमाषान एव अंधमस्यैकं शोभं ज्यपित इत्यनेना कृतं नवात्र आ
 द्वाणो रास्यानाम कर्मण्यत्वं प्रतिपादनात् यो मिजातोप्येवं तत्र आर्द्धन हो नरा नेन धनुषि ना
 धिबुलायो हि पतनं न च कृष्णपत्रे नवात्रे न वं नद्या न प्रसुते न न न न कृष्णपत्रे धनुषि बुलायो
 नैव का न दिति न्या निरशा स्त्रिवचनात् इति व आर्द्धशक्ति कर्ममादशीमप्यता एवत इति एव धनुष्य
 नात् एवं सर्वं निरशिष्टं एवं आवण पूर्णिमा यो अग्रहा पूर्णिमा यो न आदमा वसुके आवणमात्र
 लायणेन च एका खपि लिप्ता दद्यात् इति तमववनात् नवा वृष्टकात् चर्यादिस्तद्विना

॥ अत्र केचित् । आहवेषु विपत्तौ जलाग्निभूयानि नो ध्वस्तुः शो भवेत् । तत्र अयेषो तु विगमः तस्या धिना पत्र
 ३२ पत्रप्रकण्डस्य दक्षीण एव च नान्यथा सर्ववपुना तदानीं विद्या । असका वादिनिःशतं वृत्तम् ॥ ॥
 अथ आह्वानी तिनो यथा तत्र दिनप्रातः कृममावश्यकं प्रातः स्वातः सत्तु वृत्ति विविध्या भिन्नानात् न च
 तत एव तद्दिने स्नानं तन्मन्यानि पितृस्तत्राद्या नमाद्यनयतीति वीरिति । ससित्वनयुतिवत् प्रातः स्वातः स
 म्यानुवादकः । अनुवादफलमगत्य मत् आहवेषाया मासपुंती कात्रस्मरणं शेषवत् कथनीति । सुदि
 भुंती पीतया मसं प्रातः भक्तं विप्रपुत्रीकं स्मरे इति मिति वचनात् । पुंती कमित्येकदेश कीर्तनम् ।
 पुंती कात्रस्मरणभाषा तित्ता नगाफ तनुमुपुगात् । अर्णवः पवित्रावा सर्ववपुना गतापि वायः स्मरत
 पुंती कात्रस्मरणं ध्यायन्तः भुवि गतिः । आह्वयद्वयप्राज्ञां श्राद्धकनना प्राज्ञे तस्य शोभते क्वनात् । वात्र
 तामेदं प्रत्यत आदर्शनात् । एवं पुंती कात्रस्मरणं आह्वयद्वयप्राज्ञां श्राद्धनभसभयकृतमित्य
 कदवद्वयनवात् । सो कपीत् नत्व पवित्र इत्यारि शोकस्या स्यात्क्रियात्मा । अनभिधानात् श्रुतिं तं
 तननुत्पत्त्याश्च । एतदन्तरं तु काम्ये श्राद्धफलाभिलाषपूर्वकं कल्पः शास्त्रापरिप्रकृताधिकारि
 मुत्सादनात् नित्ये तु पूर्वात्मादौ यद्वा तस्मात् सर्वद्वयत्वे कल्पे नापानि नित्यत्वात् । तथाप्यविगीतः । एतां
 न एव च मिति प्रोच्यते ॥

प्रकृतवैवा समवतार्थत्वादिनि सिद्धातः तत्कथमप्यतः । नो वा सत्यं तत्त्वनो सति विनिःश्रद्धा
 अस्परिपुता वैवा सम्भवेतात् । एतद्विपत्तौ वा सत्तु जम् नृपथ्यम् । गिति वाक्ता न च तत्तनुवायं एव
 कृपणमिदं । वलनपावर्तामात्रेण यकृते नमनस्य उद्वचनं पार्वण एव प्रयोगः । तोनकोदि
 एपितववीद्वारा । वाक्वा प्रवृत्तेः अतएव भुवता प्रवृत्ता भुवतामित्यादिप्रवृत्ते स्वभावतएव प्रवृत्तता ।
 उद्वचन एकादि एपितनः भुवतामित्येव प्रयोगः । छिन्नमलकुशालु सनेधिनी नयरा कपि
 जलन्यायात् पितृन्मादयोऽप्येव । छिन्नगानां तु मुष्टिमितस्तनवद्वयः मुष्टां सत्याना धानात् । आसधान
 एतुकोऽपि पर्यंतकर्मव्यतथावपि शिष्टमोकात्सामनः । अत्र पितरस्तु कदा द्वास्त आ तमनात्तु
 त्पामी मदतेति । पति । आ तमनात् आ तमनपर्यंतः शतपथापिसवा आ तमनात् नासीत् । आ तमिनात्
 तिहा दसः तातु प्रवृत्ताः तनतमिपर्यंतः । तिपर्यंतमित्यर्थः ॥ ॥ दक्षिणावासे तु सपात्रकनिवि
 वादमवग्रपात्रकं तु दक्षिणा महेन्द्रिकायः ननु तानुमहे मनुत्तरति । दातोऽममुत्तरते । अत्र
 वशसति न्यायमत् फलमेव शक्यमिति नृदस तव्याप न एव शक्यमिति पुनरुक्तं सर्ववपुना न
 सिद्धा कर्तुमिच्छा कर्तामीति वृत्तं न च ननु प्रवृत्तामिकर्तुं उत्तरं नृपामीत्यर्थः । ननु मित्यत्र
 ज्ञातापत्रः स्वस्वत्वद्वैत पूर्वकपनस्य त्वत्वे तरे न फलस्य दसात्तर्पे कृपलज्जलव्यापनात् ।

५८

आइवति युन्यते समर्थस्य ज्ञेया यागात एका र सो हपदे अशो वाभावपने अन्यथा अशोवस्य कोसेवृ
 दौवतत्त्वोपः स्यात् तस्मादशोवस्य पण्मदस्य वमाने नवस्य शोवपि दिनमा प्रथमवशोचं अस्याका
 हभिन्नत्वात् तस्य शोवतथैकारह्यइधनुनहस्यथित्वापेनित्वेव्यानात् ॥ अथ ह्योतर्गितेना
 दावादेका निनिरूपणे तत्रशस्यादिनाधिकार्यवदृष्टो मर्गपधिकानीपेवानामदिगुप दुपयितव्य
 विशेषेनेकाधिकोभिकत्वकल्पनात् तथा चपत्याः पत्रिह्योत्सर्गधिकोभतिमेवातकनणीभूता
 याचु सिदसनीतिश्रवणाततस्यायजमानपठनीयत्वसिद्धावत्रोवेस्त्रियोतदाध्यागवतृष्टा
 त्सर्गस्यापिवाधानाभूदस्य तुल्यकृताप्येस्य नमनरतिविशेषापरशेननपकानवदधिकोभिसिद्धा
 तदनकूलविद्याप्रयुक्तिपिभूदस्य नथकानवदवकल्पते ननतुलपद्वदरूपद्वदोभनमपदम
 विवज्जिगार्थेनेनाविद्यमात्रपनमतस्त्रीणामप्यधिकानइतिकल्पं तत्रह्यस्य निउत्तेहविधंइमा
 भुरियातसत्रधते इलान् विभज्जदिति धुतावपिदवतोती हविर्विभज्जदितिसामान्यभवेणा ३५
 तयुक्तातं उलपदस्य विस्सामान्यनता एवंप्रनाका नागवा मय नमुचयुनिनि धुतंतत्पनाइ
 गीकत्वावेदोदगाविकृतिवनेतद्वदहमणइतिअहस्त्वविवज्जामभिनता प्रयत्नाप्रतानस्या

दितितदविज्जा अत्रनुनहदत्रकिमप्यनिगुमापतितियनापनपदमविवाज्जार्थस्यातंतत
 हिभूदस्यप्रवनाधिननसिद्धाउदजपादिकमधिकल्प्यमेगत्वाविशोचतएतयद्योत्सर्जनजिति
 कात्पोयनवचननापिसर्वधामवदृष्टात्साकर्तृणामयवसृष्टात्तर्गिकानाभूतोमवशोभिनयस्य
 तेननुमेवोत्तमनिनस्पतशततस्मादुल्लापित्रेवोक्तवदेगीभूतसकल्पमेवसर्गतस्वदृष्टात्साक
 नणीइतिमिमेवैकस्यहिकनणीभूतस्यविषयत्वेतेनफलकानणीभूतसकलोगसेयत्रमपूर्वतत्र
 धिधार्थतेनदेशानाधुतो नथकाभूताधीतत्वादोपुक्तासकलोगानुष्ठानकल्पनाभूमणाविधत्ता
 वतिविश्रोतेअत्रनुभूमाणाविधिनीत्यवदृष्टात्सर्गकुर्वीतस्यस्वर्गकामोयजेततिवदमेवक
 तथाभूदासंकोचात्किंतुहृष्टविशेषोपदेशान्पणानुपयत्याभूदस्याधिकोभकल्पतेतथावधिको
 नवलातृत्समीनुष्ठानननुसकलोगानुष्ठानकणाविषयकोपूर्वनिधाननिधानात्तद्वत्कायोप
 वीनुपस्थितो नप्रवृत्तिः समेदकार्यमितितानस्यवप्रवर्तकत्वात् ननुममदेकार्यमितितानमेवप्र
 वर्तकतत्रवृदादेवतथाचभूदस्यापिप्रवृत्तयेविधिकल्पनमेवतिवतपुत्रुमतमतत्किंचकमि
 तोहिविधिनीनुभावयितुमलेसामयीविनहाततस्मात्कपिदिधिजपेधनिदर्थयादतयेकनिध

[illegible]

वीदानानिरेति प्रज्ञावृक्षात्सर्गौ च न भवति मन्त्रे वदति कात्यायनासंकातद्विदिके न भवति विज्ञात्प्रामाण्येनोत्र
 अकाविधानेति वचनात् आक्षेपकं च नित्यमभावात्था ई नैमित्तिकं प्रज्ञायाग धर्मे कात्यायन मन्त्रे कृतं प
 लेन प्रत्येकं कथितं एतद्विज्ञानं वाच्यं कथितं रापिका प्रै एतद्विज्ञानमिदं वदुः शब्दानां सौतनत्रकार्यः एवं छत्रो
 यान् दानं मयि न ऊच्ये कात्यायनात् न चात्रावृष्ट्ययोगो गतौ तत्वा द्वाभ्यां तात्वाभ्यां प्रयोगविधिना ईह संव
 द्यत्वाद्यदोषोपयिते अथात्रानतर्पणत्वात् अमेध्यावदनं प्रयोगविधिना तदसंवद्व्यबाधोपापनादः ननु
 प्रयोगविधिबलादवश्यकं यथा अन्यथा सर्वे प्रोपनागस्तन्निषिद्धावन्त्याह प्रयोगविध्यनुोपादिति मा
 सि कं संपिं डी कृष्णाययव्यवशकं अमयि संभवत्काले तन्मेलनामे क्रियता एवेति न निषमसं धातुमलना
 सेपितत्कार्यं तत्रावमासिकं पूर्ववर्ती पीकृष्णतर्थातिवक्तृवत्त्वात् एवं प्रथमवर्षे कमपि द्वादशमासस्य नवनम
 मत्वमलनादौ कार्यः अन्नं कौतूपकर्तृ प्रमादिकं वष मे द्विजैः ता एवमासिकं पूर्ववर्ती पीकृष्णतर्थातिवक्तृ
 नात् एवं जातं कमी मुद्रादिकं नेकादशो ह आहमशो चादिनाय तितं सोवत्स्रिकं आहं वमलनामे कार्यः ज
 तं कमपि तादृशं नवमासं तत्र वषः अतिसंवत्स्रं आहं मलना सेपितं स्मृतमिति

Indira Gandhi

पञ्चमनेतृत्वप्रधानसंकेतमात्रपञ्चमपि कान्तनं कार्यं असाधानात्वात् महानेवाप्रणावनवत् आ
 नेतृत्वं धृतं अतएव सवनीयपञ्चमपि कान्तनं प्राकृताकृतमप्रीवा नीयपञ्चमकान्तमप्यधिकृतत्वात् अतः
 ६० गान्धर्वतदनेतृत्वं प्रवृत्तवर्णादिप्रकृतमेव कर्मी अयेकनः कृष्टावागम्यविकलएव विशेषानभिधानात्
 त्वरपदानेष्टपञ्चममाणां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां
 उच्यते अतः कान्तमात्रेण नान्मादेगमेयं कृष्टावागम्यविकलएव विशेषानभिधानात्
 दशहनिद्वयनेनेकादशहृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां
 १॥ दिवा ॥ विवेकेन ॥ १॥ दशहृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां
 तिष्ठित अतः कान्तमात्रेण नान्मादेगमेयं कृष्टावागम्यविकलएव विशेषानभिधानात्
 दशहनिद्वयनेनेकादशहृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां हृदयतिष्ठानां
 महापादोत्तमेनोपाधः अतः स्येवतायाश्च नापतिनिष्ठित्यतिष्ठितवचनात् ततो हर्षनं चर्कपवत्तुनो
 तान्तनयमेवताम वेणां दुःखयदितिवचनात् ततस्तदनएव भाषकवो भुक्तनं ततः कान्तमात्रेण नान्मादेगमेयं
 १॥

यदिदृष्टादशाहस्यपि न तदा तत्र कर्तव्यं प्रथमं आभिषेकात् आदौ पूर्वदिने चामिषमं ज्ञाननिषेधात् ॥ मासिका
 निवृत्त्याः शदिनाशमप्यद्वादशभिदिनेः कर्तव्यानीय कान्तमात्रमासवृद्धावपि नावरिणहृदयैः मासिका र्ववृद्धादशाहं
 हृदयेति नित्यवृद्धादशाहश्रवणात् किंतु तन्मासस्यानपगतितदि वसमासिकद्वयं कर्तव्यं न तु पूर्वदिने वसमासिकद्वयं
 कर्तव्यं ॥ षड्दशदिनयोः कर्तव्यमासिका मासिकद्वयं प्रतिमासे तु मासिकं कर्तव्यं मलमासस्य मासिकं त्रिंशतिथिद्वये
 तन्मासकाले रात्रौ तदेव कर्तव्यं कर्तव्यमासिका मासिकद्वयं प्रतिमासे तु मासिकं कर्तव्यं मलमासस्य मासिकं त्रिंशतिथिद्वये
 न तत्तत्सर्वमासिकशेषे आगतुं कर्तव्यं वर्षस्यपि न पत्रे एकादशदिनयोः कर्तव्यमासिका मासिकद्वयं प्रतिमासे तु मासिकं कर्तव्यं मलमासस्य मासिकं त्रिंशतिथिद्वये
 न वर्षे कर्तव्यमासिकं अतः कर्तव्यमासिका मासिकद्वयं प्रतिमासे तु मासिकं कर्तव्यं मलमासस्य मासिकं त्रिंशतिथिद्वये
 स्येन तस्य षष्ठमासपूर्तिदिने तन्मासिकस्य द्वितीयमासप्रथमतिथौ वार्षिकस्य द्वितीयवर्षादिति कर्तव्यत्वात् नहि
 तृतीयमासप्रथमतिथि तन्मासिकस्य द्वितीयमासप्रथमतिथि तन्मासिकस्य द्वितीयमासप्रथमतिथि तन्मासिकस्य द्वितीयमासप्रथमतिथि
 दत एकादशतिथिद्वये तन्मासकादशकेन वर्षस्यादितुं प्रत्युमासिकद्वयं अथ षष्ठमासिककालादिने ततः प्राक्च
 ममासिकं अथवा प्राक्च तन्मासिकद्वयं अथवा प्राक्च तन्मासिकद्वयं अथवा प्राक्च तन्मासिकद्वयं अथवा प्राक्च तन्मासिकद्वयं
 तत्रागमनवदिति कर्तव्यमासिका मासिकद्वयं प्रतिमासे तु मासिकं कर्तव्यं मलमासस्य मासिकं त्रिंशतिथिद्वये

त्वित्यादिवाक्यविशेषादिति अत्राहुः प्रतीमासं मासिक कल्पविषयत्वे एकातेनेत्वित्यादिवाक्यस्य लघुवृत्ति
 तया तदाद्युक्तं च न्यायेन क्रमघातामासिकस्यैव समष्टि मध्यकर्तव्यत्वे एकातेनेत्वित्यादिवाक्यस्य संकोचमात्रेण प्रमाणा
 पत्रमो न घातामासिकयोः क्रमस्य भेद एव स्यादिति ॥ मासिके तु तदाय कर्तव्यत्वे बट्टृत्वादिना पि कृत्ये क्रमघातामासिकस्यैव
 च्चादेकोहान घातामासिकं कर्तव्यत्वे सिद्धं पत्रमासिकस्यापि तत्तथाकृतं नैव कर्तव्यत्वे तदाय कर्तव्यत्वादिनिकृति
 तत्तत्रादृष्टत्वेति नान्यामकं किं नुत्यापठतथावैकातेनेति प्रतिमासपत्रे क्रमेण बाधित्वा प्रत्युत्पन्ने क्रमेण बाधित्वे
 तिवेधस्य स्यादिति वक्ष्यामः पंथाः ॥ छत्रोपानयनेन आद्यादित्रयमपि त्रयफलकमपि त्रितोतथा ॥ द्वेषावनतिप्र
 योगविधिवत्तात्रदपु क्रमिषु तं जाह्नूतिभ्यश्चैत्रिवेद्यवपथाञ्च स्वयमभवमेदिति सिधिरनपक्रमस्य भूतपुनरा
 क्तवनात् सपिठने अर्हदनात् न त्वनाचमनेन लघुशरीरतः ॥ इडा प्रीयव ह्येतमासादि सप्रकीर्तितः ॥ अग्नीषोमौ स्युः
 तामभ्यसमाशोपितसोमकोः ॥ इडा प्रीतिरं द्राग्निहवनं शुक्लप्रतिपदिस चमास स्यादि ॥ अतएव पंचशान्तिः ननु त्रैण्युक्तः
 कालः नास्ति न चोत्तमासीति सूचयतां मद्योदयो गद्योपयोत्तमासीति शास्त्रिणं शुक्लप्रतिपदघमादीनां चोदनात्
 माद्योदयस्य सुखः कुरुते तेन भुक्तादिनं चोदनामासः सर्वकर्तव्यो विशेषश्च न नय समस्याप्यादिति समयप्रदी
 पशतथा वसो वत्सनि कथा द्वापयमं बोले ल्यो विपनीतवजनामासात् ॥ अत्रैवार्थस्यैव च कवयनिवर्ततस्यैव ॥

कालवशाद्यतः ॥ अतः सोवत्सने आदं कर्तव्यमासविहितं ॥ अस्यार्थः ॥ आदि कं आद्यं यो घादिमानो यमृताहम्यवस्था
 पितकर्तव्यताकं निहितं तस्यैव संकोचश्च मृताहम्यवस्थानां तस्य मृताहम्यवस्थापनस्यादिति तत्रोद्देशमासः
 अथमासिकक्रमपिस्यैव स्यात् ॥ शिविशेषावस्थानमेव मीनादिव्यवस्थितस्तत्प्रोक्तमित्यनेन काले तस्यैव नैव बाधिरा
 रां ब्राह्मणो लवि कुरु कर्तव्यं केषामाद्याद्यमेव विहाय तत्तात्रविधानेन मासस्य सपिठकीर्तितः ॥ विजयायोगो योपायौ तर्मा
 लीयस्मिन् मासे तत्रैव वेदपदस्यानुशासनात् सास्त्रिभ्योत्तमासीति तस्यापि मितियति नीयसुजात एवमन्येपि
 मासाष्टक्याः ॥ मीनादिस्थितस्यैव योगानुवेजादिपदप्रवृत्तयुशासनाभावात् ॥ केविभुर्द्राग्निस्त्वनस्यमासाद्यकते
 व्यस्यभुक्तप्रतिपदविधाने भुक्तादिने वा त्रमासस्याहुः ॥ अत्र च फलतो न विरोधः ॥ पितसोमकाविरचनं तं तमति
 क्रम्य नुविद्यदिगच्छेत् कदाचन ॥ आद्यो मलिनदुकोरो यो द्वितीयः प्रकृतः स्मृतः ॥ तस्मिन् प्रकृते मासिकुर्वाद्योद्देश
 यथाविधि ॥ तथैवाभ्युदयं कार्यं निपन्ने मित्रिकं तथा ॥ प्रत्यहं द्वादशमासिकार्यापि उक्तिया द्विजैः ॥ क्वचिद्वा दशपि या
 दाद्यभुक्तावत्सरो ॥ द्वादशे त्रयोदशे पूर्णादिति शेषः ॥ अत्र द्वादश इति तिथिः त्रयोदश इत्येवार्थः ॥ आद्यमिति प्राते उ
 सर्वहोदयमपि यदि प्रथमाद्द्वादशमासा मलमासस्तदा प्रथमसोवत्सनि कं तत्रैव योद्धव्यं ॥ असेकोतेपि कर्तव्यमा
 सि कं प्रथमं द्वितीयां तथैवमासिकं पूर्वसपिठिकरणात् तथैव तद्वचनात् ॥ असेकोते मलमासे तथा चमासिकं

43

भुक्तादौ तन्मासेन तस्य कृष्णदौ तस्मिन्नायिक कर्णे अद्यादूर्तवैवाहिकं तन्मासं ह्यमो तन कृत्त निष्पादि
 तत इदं दर्शितं स्यात् इति मत्स्योपनिषत् किं वमलमासे भुक्तपत्रे पयो कृष्णपत्रे तु भाष्यी यो वृता यो अग्रौ तं दयोर्विस्तारो
 प्राप्ते भाष्यी या आदौ विस्तारं न स्यात् तच्च न पत्यु न विस्तारितत्वात् अथाधिमासपातस्य त्वं असे कौतं पीत्य वचमास उक्तं
 मास अथ त्रैमासं त्वुतायुषा विनिकोषात् तथा वाधाधिनासे अं त्याधिमासे वचनप्राप्तादेव भुक्तपत्रां च फलव
 चकं पत्रमात्रेण मासासिद्धि रतदचयः भुक्तैकं त्रिष्वपि अथवा चतुष्वपि वचनव्यवहारो नत एव पुनोदाश
 जीत्यव्यवहारो यो यो जीत्यवचनं वा विदियमासिद्धिः अत्र च यव उद्दिष्टं यै तत्वां स्वात्थं स्यात् तत् तस्य कति
 धा न्ये मासा न्येयं यस्माद्वा न्ये श्री ह्यनुयवत् किं विनित्याधिकं पत्र एव मासो न तु पत्रं नक्षत्रः सतप नस
 तस्य पत्रवदिति चेत् उच्यते तन्मती तथैवा नुशासनार्तं दाष्टं तिकं तु न तं मासं कृतं तु मासं विवक्ष्य न शासनविनोदात्
 हनैव पद्या शवतैवा किं विदियमासिद्धिः तत्ता तनाधिमास इति न्यायात् मासं तानाधिमासं विवक्ष्य न शासनविनोदात्
 सेतः से वत्स तापं तनेयं धाधिकं मासं ताने वेदितव्यं तादिनादिः सा वने न वत्स नो वा यं धाधिमासस्य शासने
 दित्यप्यत्र न्यायस्य शासकं तौ किं कृत्वा शासनं भुक्तादि रीत्याने कश्चिद्वत्ता विवक्ष्य न शासनविनोदात्
 न प्रत्येकं दशमासीत्यादिना ता वनं दशमासं इति वयो वत्स मासस्य इयमदिनता प्रत्याहिकं विहितं तन्मदिकं

तत्र च मनसा दिवसीयं सारं शकं निषिध्य भिषागं न निषिध्य भगवत्कालेन वै च कलावृत्तिं निषिध्य कृतसत्वेदं शकं
कथमित्यस्यो ज्ञायोपैष्यमासाधये बहिरुक्त्युपायं तत्रापि पुष्पपुष्पासमाहाकः बोधनिर्गोप्यैकदा न ज्ञायो
लोपक्रमो वेति संशयतादव्यस्यत तत्र ब्रह्मपदं न कृत्वा न न भूत्क प्रतिपदीदृशित्वं न स्यात् भूत्क शिष्यो मस्यंते अपि
तस्मान्नेष्टविधानं भूतादिस्मात्सोपि भूत्कादेन वाचवाक्यार्थपक्षो लोचनप्राप्यातीति स्थिते तस्यैव शिष्यो मस्यंते तस्यैव
द्विदुःस्य दुर्बलत्वात् भूतिस्मृतिविहितो धर्मस्तदावशिष्टा वाचः प्रमाणमिमांसा स्यात्वा न स्य सर्वतोऽत्र बुध्यते वागनेति
निमन्मासा इह कृष्टपत्रं तस्य भूत्क कृष्टपत्रस्यैव तत्पदं न कृत्वा न न भूत्क प्रतिपदीदृशित्वं न स्यात् भूत्क शिष्यो मस्यंते अपि
कृतसत्वेन। एषिदं ननु एकदिष्टप्रधाने पावनेति न प्रयोगानुन निमित्तकः न तत्रापि विश्वदेवकारमादा पात्रवत्प्राक्कृता
संभवस्य प्रयोगानुन अत्र विश्वदेवकारमादा संवो नमस्तथा दिव्य एव प्रयोगानुन नु प्रेतप्राधानि निमित्तकपि वादि आह
संज्ञाधनादि विश्वदेवास्तत्वे नृपः न धनन रूपा विश्वदेवानां देवतात्वं अनभिधानात् किंतु विश्वदेवत्वेनैव अतएव कतुद
नैतत्का विश्वदेवास्तत्त्वप्रयोगे सतापदानं भवि न न देवतात्वमिति न तादृश प्रयोगः कः परं तत्राचीनं न पानां निते किं
तु विश्वदेवास्तत्त्वप्रयोगे सतापदानं भवि न न देवतात्वमिति न तादृश प्रयोगः कः परं तत्राचीनं न पानां निते किं
एकदिष्टमनमिति विश्वदेवत्वात् देवतात्वमिति न तादृश प्रयोगः कः परं तत्राचीनं न पानां निते किं

[illegible][illegible]

४७

मयलेनीरम्यामिततेनस्य कथं वदामि तत्रास्तुतपयिधानस्यात्रय वीगन कपं वित् हतैवेपोभुना
 मयनन तैस्यवलोमकमावानीयमानेकहायन्याप्रचन एणोपाभ्यतयाव्यशाद्यापदपदार्थस्यात्रय
 निमित्तमन्यत वाट मानसत्तत्रावयवोद्यः पितनः शुद्धतामित्यत्र तत्र ज्ञाना अतएव राश्यायातोपितं
 गुरुत कल्पतनुका नदयोऽत्रेणोपावर्तकोकायनोऽप्रगणपत्रेश्च दकुर्वीता दुर्वा नत र्थापदसं पद
 ततदहोत्रोभ्रएगोनामं प्रवेद्युर्वीत्वातयानेकयतीरुहस्यानृता प्रोत्रोत्रयाननवद्यो नृत्तकमस्या
 भावणशेषास्तदावागानृहर्न प्रभुक्तविदिकयवावदेतते इप्रजननया धेतयमिधिव कुष्ठिकुन
 विवर्जमनिधेनामं विज्ञेनापक्रान्तमप्रितोयानात्यदत्रं जतगक्षिया त्रस्वातो नृभुवीनासीत नृशशु
 जीनुनदेवदेवयुमानयुमान् यथाशक्तैः ककस्यादभ्युक्षीत नृवादेववीर्याय एकैकमुभय ४७
 नृमिहानो वैवेतं वाव वदविके वदामि चतुःश्री वं कुर्वीत राशनापिना नृपतृ नति क्रानेन्यासिमा
 सि माता वीरनामं भुता तदहो भुविनक्राना त्वेन तदहम तत्सत्यवी दीत्या दधम भुननमत्वा
 आनानृवजे पदराशोद्वाराय तमापत्य र्शनापमेविता भवो अत्र कक्षा पापायाः अत्र नृपतृ कक्ष्य
 जश्चाह ना वनामकैकन कुर्वीत तन हन हनृजोऽनैव आदिकालत्वन विधीयंत अतएवमसि

४७

मासिवाशनमितिभुतेनपुपातानं वृटतेऽर्द्धे वावतुथाऽपेचम्यादिनध्रवभा दं कुर्वीतातादृतीयः क
 ल्यः मदहः से पप्रतेतदहानि तृतीयः कल्पः तेनाश्रिनेतमालस्याः कृष्टपत्रेवमय मेवपत्रेयावपेच
 म्यादिवापवर्णो एकस्मिन्दिनवापवर्णो अत्रेवगोतमः अथ आहममावास्याः पितृवोदद्यात्पचमीप
 भृतिवः अपनपत्रस्य यथा अहं सर्वस्मिन्वा इत्येदं ब्राह्मण सत्रिधावाकावनिधनः शक्तितः अपनप
 त्रस्य कृष्टपत्रस्य पत्रोपवीपनो भुक्तकृष्टा वितयनुशासनात् मासस्य भुक्तपत्रः प्रथमः कृष्टपत्रोद्वी
 यः पत्रः यस्मिन्मासभुक्ता प्रतिपमानं स्यादित्याव्यभिचारी सवेत्र एवेमासो नृपिसा वप्रतिपम
 सस्यादिभूताः त्रिद्वीप वरुयेतमासादिप्रकीर्तितः अत्रीधोमोस्यतोपमो समाशोपितमोमकावितिवत्
 नात् तदहः पूर्वद्युर्वीत ब्राह्मणमेवोकात् त्रिकल्पः सदावागनि सतं वावविशेष एमुपातनाय कुन
 विवर्जमिते तदेसागम प्रतिगृहीयादित्येतपात्रस्य वं कतण्यसवापदत्ये वंपनः स्वातानृभुवीनासाता
 नितिसर्व आदिविशेषणैः प्राभूवानुपवेत्यदेव युमानिति वेभूदव शान्तिमा वपनः कौयुमाव्यध
 यक्ति एकैकस्यादभ्युक्षानिति पितृब्राह्मणमात्रपनं दोवादेववीर्याय अतिनेन देवोप तपत्रेपवडा
 स्नणा एकैकमुभयत्रवातेनसविश्वदेवपत्रेधा ब्राह्मणमातामहत्वात् न मातामहनामपिस
 विश्वदेवा नोपवदवा ब्राह्मणाः तत्रवेति विश्वदेवउभयत्रएको ब्राह्मणः शक्तनापीत्यादिनाः सर्वापनप

४८

जपावर्तानां निरयता अत्रेव हेतुः मासिमासि वा शनभि ति शुभेः सर्वेषामेव कृष्णपक्षे मासिमा
 सीति दीप्सा स रितोपासने तत्रेव ह्येत आभिनाप नपत्रे तु निरयत्वाप नदुपासन म कस्यात् तदहनिता
 दिवर्त परि त्तं निरयत्वा कथं आवाहनादि आवाहम नपत्रे तं प्रकृत तन शशांशुः एतच्च द्वयं यजमानं न्य
 नां किनापि पनुगीतमकासा यनादिना अप नपत्रे च दुर्घा कृष्णं निर्वीरकं सकृत्काण मपु क्तं तत्पत्रं
 दुर्घावत् दुर्घाभिनाप नपत्रे त नाप नपत्रे अथ न सामान्य विरोधे न्यायात् अथ पु कृष्णं त्वि स्यात् अथ
 कृष्णं पत्रं त्व पु न्क्तानां प्रवृत्ततया आभिनाप नपत्रे स्प व तु कृष्णं न सामान्यानां जातपादि स्मृतीनां दुर्घा
 प नपत्रं त्व पु न्क्तानां प्रवृत्ततां मवनाधिना नाभिनाप नपत्रे यहा कृष्णं पत्रोक्तं ननु तदा आहुकत्या
 वाप न एव कृष्ण वा नपत्रे तं वलाप्य विदुः आभिनाप नपत्रे यहा कृष्णं तं ननु वाप नपत्रे क
 स्यात् आभिनाप नपत्रे यहा कृष्णं आवाही मवधि कृत्या स्यात् पत्रं तु यहा अप नपत्रे स विवृत यतिना क
 ण्यं वचनादिति ननु श्रीतोसि अत्यरि शक्ति शक्तं अत्यववत्तं यहा कृष्णं यो न वत्तं यहा
 यहा अप नपत्रे न हि स विदुः कथं तत्वे सति तत्रापि पत्रे यहा कृष्णं नितिके नापि कृतं यहा कृष्णं यो गत
 नान वतित नाना स्यात् आभिनाप किं दुर्घा अथ पु कृष्णं यहा वत्तं यहा कृष्णं तत्तु कादिनीत्यामाप
 जीत कृष्णं पत्रं स रितोपासने द्वितीय पत्रं त्व निरयत्वा तद्वाना यता तद्वाना अथ पु कृष्णं

४८

त्वि स्यात् कृष्णं पत्रं स रितोपासने द्वितीय पत्रं त्व निरयत्वा तद्वाना यता तद्वाना अथ पु कृष्णं
 गतत्वे नपु न किं यत्तं अप नपत्रे नपत्रे आभिनाप नपत्रे स्यात् अति यावत् कर्कोपाध्यायदातुं एव
 ईमानोपाध्यायदातुं तमसि वयाख्या आहुतिं तामो अथ कल्पे व जीत कृष्णं यहा कृष्णं यो गत
 तनीयः यहा कृष्णं त्वद्वितीय पत्रं आभिनाप नपत्रे कृष्णं यहा कृष्णं यो गत
 तुप क म्य तत्र आहुतिं यहा कृष्णं यो गत
 नवति आहुकृत्या ननु दिन दिन द्वाभ्यां नपत्रे अथ वा
 थारि काम्य म्यत्त आहुतिं निषधया तिथि सव भूना ता तावत् काम्य आहुकृत्या नपत्रे तिथि प ने त
 यते सर्व द्वे वाप नपत्रा हस्ति तत्राभिधानात् तथा वनित स्यात्तीय मपि दिन प र तिथि प नमिव साधरि नप
 स्पतिथि प नता शनैव दिनः पदया यहा कृष्णं यहा कृष्णं अथ व दिन पद म ह नाना र्थ स्यात् वा हा हा पदा दिवदनुप
 पति म नपत्रे वाप नवाधनात् प्रकृत्या एक तन त्रल ज्ञा त्रल ज्ञा त्रल मन्तु त्रि त्रि त्रि अत्राहुः दिन पद म्य
 नित्य तिथि प नत्वं काम्य दृष्टा त क्त न कल्प त र ति ता वत्तं न वति नरि १२१ दृष्टा त वले न त र न वं शांति वा क
 ल्पे किं दुर्घा तीति रप कल वले न त र्प म नपत्र मप तया दुर्घा कि मि ति ननु काम्य विधि वति ना विधि नपति
 थ्या त व नरत् अथ वा काम्य नपत्रं गात्रि यति द्वि व न स्यात् काल म द्रव संगा भावादि निवत् प्रकृत्य व मन्तु
 वानुष्ठानां द्वि त्रि ननु तिथि ने क न दिव स आदमाने प्रतीति त अत नात्रा यै के न साप नो दिव स स्मृत तति

वचनादिनपदमपि विधा वक्तव्यमिति वक्तव्यं भोगोति तिथिनायेवमुच्यते तद्विधायाः प्रतयवैपरीत्ये
 अथमासिकादौमायनादुच्यते तिथिर्नवदिवसः तेनात्र तिथिभिन्नायमास इत्यर्थस्तथा किं पक्षे न हि
 परस्परतिथिः वक्तव्यमिति तास्यैकत्वं ततो मिच्छतीति ननु कुक्षपत्रे तस्यादौ मासि वावतुर्दशी आद्य
 शक्तात् तिथिः पथं तानतथैतन्नातिमनुवंशेन आद्याप न पत्रमाधाना न नित्यपार्वणा तावति यत्तत्पथेन
 तादिभ्यः सवीय न पत्री यन्ति स पार्वणा नाति तिथ्यपेवकादिति न न अत्र न गतामोकेन तिथिः अ
 पयज्ञात न विषयदशस्य द्वा एका का विज्ञात स्यात्प्राति यि तु पादयति आनधीयतरति हि आद्यविवेकश्च न त्वा
 श्विनोप पितृवा अस्या वा क्यं यतो वस्तुतस्तु आद्यविवेकात्तमध्यमज्ञातमात्रं कोऽविवेकपत्ता न मन्त
 स्यदशम्यादिकोऽन्तावकत्वेनोऽन्तर्वेका का म्यष्टकादशोप पत्रपा र्वणा तु तिथिर्नवदिवसः एव नित्यस्य प
 न पत्रां मीय पार्वणा तु तिथिर्नवदिवसः यान्ता वेति तादृशपत्रकिं मिति वक्तव्यं अथ नु कुक्षपत्रे नु आद्येदं
 दिनदिनं तादृशं तेषां नवदिवसं वा सौम्यावलात्सर्वेति त्रैवाप यत्तु दिन आद्येति ध्यातुं नववर्गं धि
 त्वा वतुर्दशी मिति पा निधय वलनात्मा न का वीसा म्यन्तविधिना विभायं पत्रवृत्तया नित्यं वि
 त्येन फलनिनय पत्रवर्न लब्धपट्टित्वात् प्रागवा श्विनोप नारायण वृत्तिनाः कृत्वा एव ताः आदावा
 त्तिमितादि तदाति तिथिं तवतुर्दशीः साय वतुर्दशी निषेधः तदस्य तन्मासि ति सा मा न्य विरासन्त्यात्

यथा सकृत्काला विधाया मा न्यपुत्रप्रवृत्तस्य पत्रवतुष्टया व उक्ता विना तदाप न पत्रविषयत्वं सा
 मा न्य विरासन्त्यामादौ तावत्सरीयमतो तत्र अन्ये वा नु विगर्हिते तान्ता श्विनाय पत्रविषयकता तास्तु
 तानां वतुर्दशो मास कल तिषेधात् अथ पक्षमनुसृतं एव एवं प्रतीकता पिदिनं तस्यादिता सर्वतिथि
 ध्वि वदता दिनपदमपि पत्रवत्वं वाङ्मयमवा श्विनाप न पत्रवतुर्दशी कर्त्तुं सर्वतिथयस्ति नित्यपार्वणा
 प्रकृता सिद्धवन्ति वेति सप्तविहस्तका अत्र ति एवं वेकस्मिन्नयना क्ति विध्यलाभपार्वणा दपुत्रादिना
 पना क्ति सुपुनास्ति त्रिधैली मपि न तस्यादौ सकृत्कलानेन वरात्राथ ति ति आत्राङ्मा एवमपि दिनपत्रा
 तिथ्युपस्थितिर्न त्रैवाप यत्तु तदगले पादिकपा वृत्तिः अत्रादिनपदस्य तिथावोपसंदा नि को ता तत्र वउप
 संदानं त्वअपु कुक्षपत्रे तत्रा यथा प्रकृष्टयते रात्रे प्रकृष्ट ति वक्तव्यं भोगोति अथपु कुक्षपत्रे नद्या
 दिनदिनं पिहं स्तपेदिसंवादिन पदस्य तिथावोपसंदा नि क रात्रा पत्रे उक्ते वति या तो र्जपत्ता मा न्य वक्तव्य
 जोपमर्गं सति प्रकृष्टयत्तु ति पत्रा त्रान्ति त्वेन न वति सप्तशक्तिः कल्प्यते अत्र वतुर्दशः दिन तिथाः सा
 मा न्य तिरोधभा वाभावादिन न नु विवृतांश्च आप तादि ति र्गवा स्तान्नाति नो वतुर्दशो भवत्युक्तान्यप्यनु
 विगर्हितेति मनीषि वचनादस्तु वतुर्दशी पार्वणा निषेधेति मेवं वतुर्दशो भूमिकामः स्वस्ति कामो वि
 ता नीते न काम्य पार्वणा मपि विहितं तद्वा त्र निषिध्यते काम्य त्रयादशी आद्यवत् वस्तुतस्तु विषयशब्दादिना

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

निर्गुणैश्चानेन प्रयोगेन यदिति प्रयोगानुसार्यारस्य प्रधानतस्तत्त्वान् मुनैर्वपनिवापनं तथा प्रयोगे वपनं
 कृत्वा रति परि विधिः तदा वापनेति वापनेन वपनेति द्विविधं पर्यायैक वास तथा वपनिवापने कलावये गद्यापितान
 जन्मफलसमफल काशीमना जन्मफलसमफल कुतुब्धे च दानजन्मफलसमफल प्राप्ति कामः प्रयोगे वपनमहकाय
 व्यतिवाक्ये निर्वहति प्रयोगे वपनं गानेन पेयेण गंगाया भास्करने वेमाता पित्रो गुणार्हते आधाने तोमपातेन वपनेन सप्रभु
 स्मृतमिति कालिका पुना एवाक्येन भास्करने जपेन प्रयागत्रे जपेन स्पृगं गानि न पेने स्पृगं वपनाधानं व्यतिपादनात्
 कुत लो हि प्रयोगे गंगाया उपने गंगाया भास्करने चरति वचनादयं हत ह हि प्रयागान व छिन्न गंगाया भास्करवपनं स्यात् न
 स्यात् मुं चनं चो पवास धस्यती पयं यो वर्जयित्वा गंगां गंगा विशालो विन जं तपेति अनेन गंगाया वपनं न भिन्न
 यावन्ति नखलोमानि वा युना वपिता नये पतंति जाह्नवी तोये न नागं लुण्ण कर्मणा तावद्वर्षस ह्ना लिख्यं लोकेन
 दियते केशानां यावती संख्या विना गंगां जाह्नवी जले तावद्वर्षस ह्ना लिख्यं लोकेन तपेति अनेन गंगाया वपनं
 न फलपती ते एवं च प्रयाग व छिन्न गंगाया वपनिवापने आर्यवार्तिकं फलं तदनवा छिन्न गंगाया परिचायनानि पचाय
 ॥ अथागम्य देशाः तथा हकारं कर्त्तव्यं कलिंगां आले या उत भवत्वा प्रणष्टा अमधमी अदरायसी स दपति
 कृष्णसी गोविं रति प्रगाय जं स्वभावेन सतयो यज्ञो दशांशे छेदरात्तां यः शिष्यः न छेदरात्तां छेदनेन वः शिष्यः

१३

वीतं कृष्णसानवो पिम्पधादि सम्पदेशः तदुक्तं ब्रह्मवातिकोऽग्रानर्तकांगमगथाः सुनाष्टा रत्निगायथः ॥ उपाहृ सिंधु
 सो वीना एत संकन्यो नयः आनर्तकान् स्वगतं सो वीनांग कलिंगकाः ॥ वास्तवं अतथा गत्वा पुनः को येन योजयेत् ॥
 नैषां गमने पुनः संस्कारः ॥ तथा अंगबंधग कलिंगेषु सोनाष्टमगध पुनः तीर्थयात्रां विना गच्छन् पुनः संस्कारमः ॥ ति तीर्थ
 यात्रा प्रसंगेनैषां गमनमदृष्टमित्यर्थः ॥ तीर्थयात्रां विना गच्छन् गात्रे जाव छिन्न गंगायादिने वा ने दोषाभावः ॥ क्रमेणानेन वा
 देशांगगाया पति कीर्ति तदिति गंगायां पति कीर्ति तद्व्योः एतेनान् कर्मनाशायः सतनो निषिद्धं धर्मनाशे कर्मनाशपात्र
 गमनवदित्याद्येयं शक्तिस्थलं शास्त्रालिखितान् मनुः अनातात्वा शिष्यान् वे सुना संस्पृष्टमववा पुनः संस्कारमहंति
 त्रयो वस्ति हिता तयः पुनस्संस्कारविशेषमाहस एव वपनेने वेलादो ने ज्ञवर्षा वृत्तानि वा निवर्तेते हितातीनां पुनः
 संस्कारकर्मणि ॥ सममात्रं कार्यमित्यर्थः ॥ ॥ अथ च शकं कुशां मासेन न स्पमावास्या तस्यां दमो ज्ञेयः मतः ॥ अथ
 तयामासे भी विनि यो ग्याः पुनः पुनः एतद्वाक्यवला दा दामा वास्या हताः कुशाः अयातयामाः अन्यदा नुन कुशा ज्ञेया
 नमिधाना होय त्रुदमीः कृष्णा जितं मवा वा स्त्रणा हविन द्रयथी अयातयामा न्येतानि नियो ज्ञान पुनः पुनः एतद्वाक्य
 न परेना दामा वास्या हतं न परं न मेव निवव कृकयो स्सामा न्यविशेषववसीने कमलं कल्पना नुना धादिशेष
 यत्वं मवा ए कव कृकयो स्सामा न्यविशेषववसीने कमलं कल्पना नुना धादिशेष

बो ह्य (१) स्वयमाहने तदस्मादिना प्रत्यहं मध्याह्नास्त्रा ना तत्रा ककुशाहन ए विधानात् एवं च ये कुरास्त दिन कृता ये वा भा
 द्रा मा वा स्या यो कृता उभये वा मपि ते वा कर्मा ह्वं न त्वन्ये वा मनमि चानात् एते न स्तना सनापि उ विनिष्ठु क्ता कृतापित
 तर्पणाश्च त्याज्याः स्तना सनापि उ पुयेः कृतं पितृ तर्पण निमित्ति वा मिधानात् इतीय वस्त्र स्थाने ततीय मुप वीतं क
 शवर्जं वेति वचनात् तत्प नभे व नीती मध्यये दर्भा यत्तत्त्रे वये स्थिता य विज्ञानी या धा कायस्तथा क
 आ इति नाहेन स्मृत वा सस्या नीय कुराति निक्त कुराधानां यत्तत्त्रे कापि भूयते रति ॥ ४ ॥ पुत्रपुत्राणां स्वधान
 म रति वाच्यं माज्ञे देः स्ववेत्येव त दाहयो गियाः वल्क्य ४ यदि स्या जीवयितुं कृता नृदि आ नृपितृ स्तथा यो य
 वापि पिता दद्यात्तन्मो वापि प्रजापयेत् एतां श्रवणमाणां श्रु प्रमीत पितृ को द्विगं वस्तु ज्ञा स्तथा दित्या न्मस्त्वनत्
 चातिता नृ एते सर्व स्थपित न ए श्रायत्रा धमा नु प्राः ॥ १ ॥ आचार्या नृत्वा नृपितृ श्रया पितृ प्रभृति नाम तः ॥ तथा मातामाते ५४
 घसा चैव मातुलानी पितृ श्रसा ॥ उहिता वस्त्र सावेव शिष्टा पित्राति वा धवाः ॥ नाम तस्तु स्वधा का नृ स्तर्प्याः त्पु नृपु
 वंशः ॥ एता नृदि य पितृ नृ व ममाणा नृ स्थपितृ नृ स्वधान म रति वा क न तर्पयेत् मा तृ तस्तु स्वधा को नृ वंशो स्तर्प
 यदि तर्प्यः तेन कल्प तनु मते मु कसां चो म्पितृ तमु क स म्पे तज्य ता मि दं तिलो द क तस्मै स्वधान म रति वा नृ एव हृद

प्रमाताम हांता मा बो देस्तु स्वधा का न मा वान त्वा क न म ते तु गे व स गे च योः प र्था यत्वेना मु क ग व रति पदि न्वाप न
 तु ल्मा नृपितृ तितेना मु क गे च पितृ मु क र मी तज्य ता मि दं तिलो द क तस्मै स्वधान म रति वा नृ एव हृद प्रमाताम हां तं
 तदनंतं तु स्वधा का न मा वं च दी पस्तु कल्प तनु वत् ॥ १ ॥ दी द्वा कि के तु स गं वा स्म द न मः प र्थ नि न से तां तेना मु क गे चो मु
 क र मी पितृ तज्य ता मि दं तिलो द क तस्मै स्वधे नि वा कः एवं सर्वं च अत्र कल्प तनु म तमेव श्रु मि सु क्तं प्रा क्ता ॥ ॥
 निर्दिष्टे श्रु र्था ते पु सा जीवेत्सा प्रमाण नान् ब्रूयादज्ञा समं न तं नृ ग दि ते भ वेत् ॥ तथा नृ न म न्य धि कं वापि प्र पूय र्थस्य
 सा जिणः ॥ त दप्यनु कं वि ते य मे घसा ज्ञे विधिः स्मृतः ॥ त्वं म ह्ये म्मो शत स्य धा नय ४ म तः प्रति देय तपा ग री न ता व ह्न क
 त्वा तः ॥ इति भाषा याने सुत्रे ने अर्धु पय्य स्तेन सा जिणां अ नि ग दे नृ न नि ग दे श्वे क नि ग दे स त्वा न र्ति त इत्य नि ग दे अ सा
 न नि ग दे वा नै क त न स्या पि वादिनः प्रति ता ता र्थे सत्य प्रति ता र्थे ल ज्ञा ज यो भ वति तेने ते सर्वे नि ग दा य क्तु नि ग दः कं द
 तो र्थ तो वा ए क त न स्य वादिनः सकल प्रति ता ता र्थ वि जय पनः स स नि ग द उ च्यते ॥ अयं तु विशेष य नृ न नि ग दे ता व
 त्ये शो र्थि नो जय एव प्रति ता ता र्थी न मि आ पु क त या तु स क ल जया प्रति पा द क त्वेना नि ग दो क्तिः तथा चो नृ प त न वा दि
 प्रति ता त स क ले जय पन स्मि ह स नि ग द त्वं नृ ना मि चापी तु प्रा ना ण्य सं भा व न दा य नि ग ह्य ते अ धि का मि चापी

५५

अत्र दृष्टमादत्वेन अज्ञानाभिधानात् कथायां स्वर्गोत्पत्तिरिति श्रुतिर्नैति प्रतीत्यवित्री कृतः पंथाः ननु यस्या
 त्रैविध्यमिति तां तां निमित्तं पविर्णीतं सज्जीत्यादयथा तु स्वाध्यायं न रागापय इति वाक्या दानगद्व्यानगदो
 र्गम इति चेत् न समापयेदियमेना समापनाभिधाने निमित्तत्वे कस्य नाप्यनस्या तमे धीना नूनं नमः क्रिया न
 यावन्ति स्त्रोहिकोद्योभवन्ति स्वपज्ञावधानात् पश्यन्नावधानात् उभयानवधानावेति अप्रततो धातेव
 य सद्यः प्रतिज्ञातार्थमावने तात्मे इति हिमाश्रिते विपरीतमेतौ त्य प्रतिज्ञात वल्लभे अर्थी प्रतिवादी न
 तावत्कृतकान्तोत्तरादा तत्र प्रमाणमोदतस्य तु तं क्षमा न विजयलज्जानी प्राप्नोति अतो न्यथानस्य प्रमाणस्या
 सिद्धा विपरीतं भंगमाश्रोतीति तावत्तुर्धनं कथं ततो याकादि न वल्लि रैत्रा नादं हि वाक्येनागमवत् स्वतः प्रमा
 तां कंतुयायोपष्टेनने दनुक्तं केवलं शास्त्रमाश्रित्य न कर्तव्यं यो यो न संशयः युक्तिहीनविचारो दुर्धर्मा ज्ञानिः प्रजायत
 इति अज्ञाननिगदादोभुनभगोशेन यः अज्ञानस्य प्रपन्नगोप्सी यावदं धारः अत एवा न्यथावादिना विपरीत
 वादिन इति नतीकने विद्वन् अथ शास्त्रे व्यानं दस्य कोलनेन स्य वा नंगदादने कविधो न्यथावादिना वैचर्मं गद्व्य
 पुमामेकं वनवाकन कृदस्यथावादिनं कोचतेत तत्त्वनिर्णयस्यावश्यकत्वाच्च ननु तत्त्वनिर्णयो न शक्यः त

५५

आदिपदं रनीताने पञ्च कीतत्वेनाजिप्यने लुक् त्रिविधेना तं अतीनाजिप्यं निजोदनात् स वाद्यमनेन न कीत इति
 निगदाते तत्र साजिप्येन्यथावादिना अतुर्धा सत्त्वमिन एव न वति ततश्च यत्तत्त्वनिर्णय इति उच्यते वा दुक्तमावन् प्रकुक्ते
 दुक्तमाध निर्णयः यथावा एकपक्षे हत्वा नात प्रकुक्ते भंगोऽस्तीत्याभावनिर्णयसा त्वनिर्णय उच्यते यस्मिन् नोऽज्ञा
 मिषं च तं तस्मिन् नोऽयत्ना च तं तं प्रुक्तवानि ता न लाघं आनिषस्य तुषाभी पक्षमश्रितिनवती कुशलेन विपक्षेन
 यदंजी गणावर्तयेदिति निषेधात् ॥ अण्वीणो न पार्थी न यो विज्जः दुधध्यादवसानदिना दृष्टत इति निषेधस्य
 ते ज्ञावा वृष्टकादुत्थाद्विनाशवचनान् पुंसां नृपार्थीणं स कलं पुंसां यं कतिपय कर्तव्यमो न स माव कर्तव्यं वेति
 ननु च अपुत्राये नृणां केषुचित्त्वोवापुत्राये पोते वा न पितृस्य स्यादक्ष्णाद्विष्टेन पार्थीणा मिष्टेन पुत्रपदमो भय नम
 नः सो न सनेव पार्थीणं कर्तव्यं नतु पुत्रिका पुत्रादिना तेषां नृपुत्र पुत्रत्वेन पुत्रपदस्य तत्र साजिप्यं कतया पुमपदुभया
 निवा नेन्याप हति द्वयविशेषाः स्यातां नैवं एवं ह सति पुत्रिका पुत्रे नानुः प्रथमतः पित्रोर्निर्णयत्तु पुत्रिका पुत्रत्वादिना
 वीणोपदेशविधि विनाशः स्यात् ननु यदि स कतो नुत्रे त्रैजिदिमाकाशो दिति च नाना वदः पित्रोऽथ स्यात् पुत्रिकादि
 ना नस्यापि पार्थीणोपदेशात् अत्रुतो पिपार्थीणाधिकानीति चेत् दत्तकस्यापि पार्थीणोपदेशात् तथा चो न स ज्ञेयं गद्वि

५६ कापुत्रका नां वतुणी मापे तत्राधिकने कथं न वन्यत युगपद्विहृयविना धः स्यात् किं व पुत्रा म न कत्राण कर्त
 पुत्रु म व पुत्र पद वृद्धि निमित्त तं व दशस्यप्य विफलमेव। इतैव वदशा पिपुत्राः पार्वताधिकानेनाः सुतेषा म म
 तम पुत्र म वं प्रणीतस्या पुत्रका ना वा नू म वं अ पुत्राणां न पार्वता मि स पुत्राणां पार्वता निधि ध्यते न तु न पुत्राणां पार्व
 ताम न ना विधीयते उभयार्थप न त्वे वा स न दाय त्र। ना विधा धिनि वेध्यापि न तं ताम पुत्रका ना वा त न धा व के शो पार्व
 तामिति सु द्वा विन ए छा मी ते देत्। यथा न ये मा धिका नी पुत्रः नौ च प्रपोत्र अ ते जाम वं पार्वता कृतः शो न म जे ज
 पुत्रिका पुत्र दत्तमा स्तु वे वं ह्वा येना दयत्तु न तं स ह पुत्र क न स्या पुत्रा न वति न तु त सितुः पोत्रः न वी सो स्प पि ता
 म हा। अ स्या हि वा व नि क पुत्र वं त तु मा य दान ने व न ह्यौ न स जे ज पुत्रिका पुत्र व दश रणी ना व पो ति। क थं तर्हि
 दत्त क क र्त्त कं पा तं त स्या पे श नी रा व द्या ना वा त्। अ स्य गा व ज न पि तु न ह ने दत्त मः स्तुतः र स्या रे ना त स्य गा
 वृष नी व र्त्त नि वा ने कु ल य न व र्त्त स्या प्य मि रित ज द वा न उ त न लौ व पि त्रा स्य धु तु प त्वा सि द्वे। य तु एक पा के न व
 स तं पि त्ते व द्वा जे र्त्त र के न व द्वा क्ता ना त द व स्या द्द द ग द्द ति व द ना पो र्त्ता नाम व त्ता वि का न र्त्ता। त न
 दत्त का दो र्त्त ही त प द्या दा स ज ते ए के पा के न त था या से प आ दि जा गे प थ के व य शो व न गो शो न सा नी न सा ना म

५६

विष्णु तवा क्थ तं न वा न शो न वे जा ते दत्त मा द्या पि भा ग मा तः। स व ह्य नो न सा थो त पुत्रा दा य त नाः स्य ताः। शो
 न मे तु पु न जी ते त शो ज्य ह्य न वि ध त इ स्या दि ने न स स त्वे त शो मं घृ त्वं नि सि ध्य त अं श स्तु ते शो ल भु नं व त्ते व। ति छु ३ म
 पि री क र्त्त मा सि का र्थ व द्वा द श हं ह्वा त्रयो द श क्रि कु यी त मं च व र्जं द्वा द श क्रि ५ द श मं व त्सा न्यं ते न य द्वा धि क मा
 त पा को न व ति त द मा सि का र्थो दि न म कं व द्द ये त्। अ स्य र्थः द्वा द श हं जे म स्या स्या य न रू प प्र यो ज ना नि रू या त्रै वा र्त्त
 कः त्रयो द श क्रि स पि री क र्त्त कु यी त भू द श णो द्वा द श क्रि स पि री क र्त्त त द पि वै दि क मं च व र्जं अ च म न ण दि ना दृ र्ध
 प र्यं तं य द्वा धि क मा नः य त गे तं द मा ल मा सी य मा सि का र्थो दि न मे क म धि कं क र्त्त वं तै न त्रै वे र्त्तिकं थ नु र्द श दि ने भू
 द्वा व पो द श दि ने स पि री क र्त्त कार्य मि ति त्रै त ह्वा का अ प्यो कु। त द्रु न व स्तु म ल मा ल पा ते त्रै व र्त्तिके न त्रयो द
 श व दि ने भू द्वा तु द्वा द श व दि ने स पि री क र्त्त कार्य म ल मा ल स्या न प ति ते नु दि ने मा सि क द यं मा सि का र्थ व त्
 द्वा र्त्त त्रयो द शो की ति नि स्य धु व णा त न वे द म ल मा सा नु य नि पा त मा व प नं सं को वा य त्तेः अ प द्वा द श मा
 १ द श स के य र्थे मा सि का नां द्वा द श दि ना नि ग ण न सि द्वा न्य व ते न त्रयो द श मा त के ह्वा त्रयो द श नां मा सि का नां
 त्रयो द श दि ना नि न वं त्ति ति चे त्। अ त्वे वं त था पि मा सि का र्थो दि न मे कं व द्द श ति त

मासिकविशिष्टदिनविधिर्वादिनामात्रविधिर्वाभासिकुनात्रविधिर्वानाद्योगो न वात् न चानन्यगतिस्वाभावे दोषः
 अथ यथापपन्नैर्वाप्यत्वात् न चापनस्तथासति जप्यभ्यासं च न न च यो दशमासिक निषेधकेन सहास्यविकल्परां
 कापिनविषयमशेषत्वाभावात् केवलादि विधि आधिक्य इति तस्माच्च नमः प्रज्ञातायानितिदिक्। तदयमवानुष्ठा
 नक्रमध्यादि द्वादशभिर्दिनेर्मासिकानितयाद्यदि नमलमासस्थाने तस्मिन्दिने मासिक द्योः कः स्यात्तन्पुनस्तु सर्वेषु
 शेषे त्रयोदशमासिकमिति। अतघोऽसीव द्वादशप्रतिमास्यानीत्यादिना कासायनोक्तत्वात्। नृणां तु यत्कदाचनानामि
 त्यादि ब्रह्मपुनाणो नोक्ता पाता अत्र योऽस्तु विकल्पः प्रतस्विमुक्तिरूपफलैः पनस्य नानेनाकांज तया एकैकमनुया
 त्। यवव्रीहिवत्। अन्येषां विकल्पानतावदेष्टुकोष्टदोषासात् नापिशाला नंदन इति तानुदेतलोम वध्य वक्षि ५२
 ते। तेनावीनापानशब्दो वैष्णवपुनाली यएववाधकाभावात्तयोः संपिंदीकरणनिषेधेन तद्वाटितस्य कातीयकस्य
 स्यतवा हतेः अन्येषां तु कातीयएवैतेषु। अस्त्वैवंतथापि संपिंदीकनतावत्सावकाः सतया निषेधशब्दं क्वाति
 तनयस्य वेतस्य सर्वेषु संपिंदीकरणदिनेषु निषिद्धनत्रजाच्यस्तस्य तावत्संपिंदीकनता नाति निषेधाविना धाने
 तनतस्य ब्रह्मपुनाली यएवकस्यः स्यात् ननु तस्यापि वत्सनां तानेधि इनत्रैपि संपिंदीकरणमन्यथा। तत्कत्वादि

चेत् अस्त्वैवंतथापि वेनाशवेव सर्वसंपिंदीकरणकालानिषिद्धनत्रवंतो वगताः साकेकौ तु न तावन्निषिद्धन
 ज्ञेयसिंपिंदीकरणमेव संपिंदीकरणकालानि अत्र आहानिषोऽशयथाकाले नुकादीनामन्यथास्यते तुल्यमि
 निशवचनात् तस्मादगत्यापितुनपि ब्रह्मपुनालीयकस्याचनणमेव निषेधादिना अत्र तु कस्य चतुर्थपंचमेवैव न
 वनेकादशे तथा ततो द्वादशमिमीसेः आहो द्वादशसंख्येति अचणत्वात् अत्र चतुर्थपंचमणदिनापेक्षया प्रतस्तत्
 स्ये वावधित्वेन प्राकप्रतीतेः ननु चावीनामनणशौचास्येऽधिकानिणतद्वृणो आहो पक्षस्यात् नृणां वाधिक
 वतुर्धदिनाशान्नेमिति चेत् न। नमणन देनाप्रकृताशौचाद्यदिनस्य विवर्जितत्वात् अत्र चकस्ये अशौचो स्यादि
 नाहोतुर्धदिने संकल्पस्तथा अत्राहुकगोत्रस्यामुकशर्म प्रेतस्य अमुकगोत्राया अमुकदेवी प्रेताया वा प्रेतविवि
 क्रिकामोघादि यथाकाले चोदश आहोत्यहंकविष्य तत अत्राहुकगोत्रस्यामुकशर्म प्रेतस्य अमुकगोत्राया अमुकदे
 वी प्रेताया वा प्रेतविविमुक्तिहेतुषोऽश आहोतर्गतचतुर्थदिन आहुमहंकविष्य अह्यपुनाणे क्लीयेति तु न कतेषां
 अन्यथा कातीयपिकासायनोक्तत्वात् आहोतीति वाक्यशानीन स्यात् एकादशाहंकस्योतनस्याप्रसक्तताया
 याचणीयाभावात् तत्रथापि यत इति चेत् तत्तुल्यमिहापि नस्त्वितुर्धदिने ब्रह्मपुनाणे क्तकल्यादयस्या नमः प्रसजति

अतएव यदेकोऽपि एव शौचव्यपगमे प्रथमतः जायतिततः प्राकृष्टाणां च न पुनरुपदानं पति पूजा ह्येषा तस्यैकपि
 लम्बीवानं वा विमुद्यानि धरुता शौचव्यपगमे प्रपंचानां काम्यानां विधानात् अत्र नु कल्येनासि कामेनापकृत्य कृतयेने
 ततो द्वादशभिर्महोः आदी द्वादशैस्त्वेष्येन विधानात् समयोत्तरस्य विधानादिति एकादशमास्ताभ्यंतेन त्वयिमास
 पातेऽत्रापि विष्णुकात्मसिद्धिर्भवति ॥ ॥ एकेन पुत्रेण न द्वादशैस्तस्यापदानं पतिं त्वापि समापनीया आधिकानि
 तेषां च एव नो ब्रवेन प्रेतत्वविमोक्षकत्वात् न त्वेकोधिकानि कृतवोऽस्याः गौनं वै ही कत्वस्यागादेयत्वात् न च सधि
 ईकृता मासिकार्थवद् द्वादशाहं कृत्वा त्रयोदशैः कृतवोऽपि दत्तवत्कावलात्ममानकत्वं कृतप्रतीतेः एककत्वं कत्वसिद्धौ
 काधिकानि कत्वंप्रमाणालिङ्गमसौ तुर्वपि न ह्यमिति कार्ये न स च कर्त्तव्यं दोषविधये समयाकीर्णानस्य प्र
 तीतेः तस्मादेककत्वं कत्वमवितृजितमनाको ज्ञतत्वात् प्रपञ्चापानुयाये वा अथ सप्तदशवर्गसंश्रुतासीत्य
 एवं जनानां सा एव अतिविशालता वत्संश्रुते तथा वै प्रथमतः कृतमापदानेन अतिवर्गं तत्कृतां संश्रुतां
 ध्यानं अथिकाभिर्लोपात् तथा चाप्यस्य अन्यथेति ह सत्रैप्यधिकानि लोपेधिकार्थं तत्कल्पेन आसहस्रवर्षसंश्रुतासी
 तत्रित्येव स हस्रवर्षदुल्लार्थक्रमेण स्यात् तथा चापतिवोदति सत्राधिकन एपि तथा वैवमिति वत् सत्रैव हस्रवर्ष

फलकाभिका नी स एव विनिर्वाच्यं वक्तव्यं तन्मतेषामेकतया चानुपुनरुक्तं सामुद्रिकं अत्र नुपि लगतं
 कामनया ज्येष्ठेण वत्तपवान् निश्चोष्यधिकानी ततः स्वविशेषणाय न निश्चानन्त्ये कार्यताज्ञानं सत्वात्कीन
 योज्यापित्तसंश्रुतिवती न किं विदुष्यमन् ननु यद्यप्यस्याधिकानि त्वनिर्वाच्यकत्वं निसंनवति तथापि
 कर्त्तव्यमनोर्वकः कुर्यात्तत्त्वमन्त्रादिना भूतसोपि सास्त्रार्थरतित्रकपाधिकः तेषामुत्पादिते तथा च तद्वो
 गविनस्तदिदं किमुन रोषेनुपि मयि निः फलस्यापि वैतर्कना काम्यकृता भूतस्य विषयत्वं कृताभि
 वशसनां गसंपन्नस्य निर्वर्गधिकृत्या सिद्धता दस्तु तथा आचरणं नु विषयीभूतस्य कृतात्वे विषयी
 भावश्च प्रधानमात्रस्य संश्रुतासीत्त्याहो स्यात्तदन्तर्क्याया विषयीभावप्रतीतेस्तोन तत्रां सनाद्यपि
 फलसिद्धिर्नितिसर्वशक्तधिकरणे सिद्धता इति अतएव नेमिनिर्वाह्या भिन्नैज्याया मावाहनवाद्येपि
 फलं एषां शेषा क्रियापुत्रस्यावश्यकत्वमिति प्रमाणं नृतेपि तन्निपुत्रेण क्रियाकार्याय वत्तत्वेन विहितं
 नानिमित्तं न क्रिया विदधत् अस्याप्यधिकानि निर्योम्यत्वं कृतत्वानित्यो कृमि निद्रा अस्वह क्रिय
 माणानित्यमिति न दत्तं आह दत्तपि नित्यं तत्किमु मवभुवि विहितकालज्ञा वित्त्वप्युक्तो धिका
 नसं नित्यं यथादर्श आह दत्तं यत्र नु तस्मिन् कतिनिमित्तत्वं मनुष्यानेने तत्रो मित्तं यथापना

६० गेबुविवाहः शोभनोमतः प्रवादः। एतदुद्योसमूले स्यान्ननेन सामान्यवचनां श्रुतेः। गमा
 ल्भेतेत्यनेन न हि स्यात्सर्वी प्रतानीत्यस्य वसंकोचं कोनामनाभुपेयात् किं त्वेगानि विशेषवचना
 निनिर्दिष्टानि न तां कनमसमनिर्णयकादिभिः सर्वैरेव ज्ञानाणि केनादरात्। अतस्तत्प्रा
 निसेदिष्टस्य निवापत्रुपो निभिर्वेष्टुमीनां विशेषवचनां नोपनिवेधनं तत्प्राप्तमानस
 पुनस्त्वानेना न हि ते मीमांसनादिकुराता येन तद्विद्वानवसना मीमांसनत्वमवसो गतिः अ
 न्यथा कन्या गतं स विवर्तितमिदं निदर्शयवत् पावलो न विष्ठा नेनने पुत्रा ईपरीपतइत्यादि वचना
 वृतुर्दयाप्रापि आदयात्। तथा अर्थवृत्तप्यादकेने वधिं गनेवने जने तं त्वविनिवृत्तिः स्यात्
 धकवन एव वा इत्यादि दर्शनाद कोसमो तं वता स्यात्। तथा गंगा प्राप्य सौंदर्यो नृप न वा न
 संवयाः। केशमाभिराति इति तस्मात्तीला ववापयेत् गंगा प्राप्य सौंदर्यो नृप न वा न
 वृथा तस्य क्रियास्तवीला प्रोहि भवेत् न इत्यादि वचनां गंगा मा भवेत् न तज्जाव स केस्य ६०
 अधम कन्या गते विवाहादि विधाने वचनां न तां न विवेकात्। अतएव मन्त्रिभ्यु
 तं नेत विधायक वचना न्यन तां प्राप्ताणि कावा न विवेकात्। अतएव मन्त्रिभ्यु

उभुक्रवा पवाई कालमयसिं ह्म इगन्यतमसु स्थिति पूर्वना रनागतानि वा भिउड संव
 त्तपूर्व गशिगमिष्यतीति वा भिउड पत्र वपव किउड काष्टा विंशतियास न केवा पडु
 सप्रादुर्गदित्तिलारिपोषारिमातवतुप्रा न्यतने कदित्र्यन्यतमस्तिनाथिक एण्टुप्रा
 कां सप्राह न्यतमदिना शिने विद्वसमयः तदपलु बुद्धस्मय शिदाननवाक्यमसतम
 नादौ सिद्धवत्। इतः देवतकंधदे तुय घपयाद कव नप्राप्यात् स तिकपाश्रुतिकुं भमीन
 मेघवृष्टमिधुने पुगुगर्महाती वा विवाहो नैवोषरतिगम्येत तथा विवृत्त नमिधववा कर्तनात्
 सिंहपुत्रमकन्यपुत्र दवापि पवृत्तिर्न हृत्तानवा रतीति यतः अतीवा एयोशिले श्रितो देवम
 त्रिणा तदघो वत्सना लुगो नरः सर्वपुक्रमदिवा मेवनेन तद्वत्स न स्यलुत्तत्वमभुद्धत्वमिति सिद्ध
 तत्र केनापि नापोरितं तथा वत्स नलोपय दिवारि कर्मधुत्ता तं तदेत प्रवृत्ति निरुद्धा लो युर्वती
 चानस्या तं निविद्धत्पनं अशुद्ध समये विवाह कनाण्यस सषल निगमात्। यथा कं विं
 न्वमावा स्य गदे भुंक्ता इत्यन्ये विषमज्ञाणा भ्यो नृणा नमर्थः किंतु तद्वृत्तोजनस्या त्येता कन
 जीयत्वमर्थः श्रीपति संहिता यो नुव्यवहारी पष्टुमेकवने मया लेख्ये न नुव्यवहारी

६१

द्विमितिप्रतिपाद्यतिवावेविवाहोपनयनदिनिषेधकान्येववाक्याभिलिखिताभिननुदपवाद
 कानितथावयववहासस्पृष्टतातानिवचनाभिनप्रमाणमितिस्यारण्यः। अतएव नत्वावत्यस्तु
 धाकनमहमलोपाध्यायाः। अधिनिषेधवापवादकवचनाभिव्यवहानविदुः। नीलमिवायमिना
 म्यप्रतिनिवस्तुतुम्बुती तेषामाणमहातनपपिप्रसरवसीयतेसवावप्रतिप्रसवस्तुतीनां ना
 किंनुग्रंथापनिबंधनमात्रमस्ति तत्रुपेक्षितरादिस्यः। अथपुनर्वचनमात्रेणप्रामा
 ण्यमेवव्यभिचानात्। अपतद्वत्तैकांतिकमवशभावानास्ति किंतुप्रदेशिकरहितं
 हिसेशयोस्तुप्रामाण्यमूलका। ततः किमितिचेत्। अननुष्ठानेनहिमूलसेशयप्रामाण्यमेव
 नृष्टानेसंभवति। अनएवकल्पतउक्तप्रवचनद्विवाक्यमहातमूलमुपेक्षितं। प्रतिपादितंन्यले
 वितामूलंप्रवचनद्विपित्यक्रमउत्तमूलमिति॥ ॥प्रपनत्वमात्रावश्यककर्तृमा
 नानप्राप्तमनामनुनैयधिकृतमासत्वंतुद्वयोक्त्यापानमेवतत्कामीदृष्टवेत्तुएवमिति। ६१
 ॥उच्यते॥ मत्स्याद्येष्टसंक्रयंतुद्विसेकोतातुर्कंअसंकोतमासाधिमामः। कुत्रेण
 द्विसंकोतमात्रात्रयात्यः कदाचित्। यसमहात्माकेतुः। यदिषट्केवेत्यनादृजंयकार्तिक
 दाविति। तुनादिसंक्रिमामपातेउपायपातेद्विसंकोतमात्रात्रयमासाधिमस्तत्रापि

६१

आगतोशाकनमश्रीगणेशाय नमः

लमासएव नतु कंभीमपुत्रः। मे त्रयोदशंवशुतेनाः। संचसोर्दशकाः। दृष्टपूर्वः एकजमासदित
 यद्यदिस्यः। द्विकंतत्रयोधिमामसः। अत्रप्रथमचरमोपिसेकात्रोमध्यमस्तुद्विसंकोतत्रापिमेकास्मि
 त्रैद्योमत्तमालोभवतः। दिवसस्यहनस्यैः। प्रष्टिभाः। तौततः। कनोयक्रमरथेदंतथैवैकचंद्रमा। एवम
 ईतृतीयानामवा नाना। मासकं प्रतिगणनानुसारं। ज्योतिर्वचनविधायात्। तथार्वाघंतयोर्मलमाससंभावना
 यामंत्यस्यमलमासत्वमीमपयः। तमवसायवस्थितौ। आध्यासेकातस्यापिनमलमासत्ववचनवत्ता। नम
 लमासेवाश्रयकमेवकर्मकार्यः। मलंवदतिस्मात्स्यमासकालविदोधि। कोनेहेतावविशेषेज्यामन्यत्रावश्यका
 द्विधेनितिबचनात्। आश्रयकंतुनिसंनैमित्तिकंपूर्वसंकल्पितंवकास्ययस्येवहननुष्ठानेपापंतेदनावश्यकी
 ति। तत्राधिकेस्त्रानंविभ्रादिसादिवतुक्रभूर्यसेध्यावंदनं। अस्त्यसंश्रयणापितृणां प्रसांमातृणांवतर्प
 णं। श्रोतमंत्रेणपचदेवतापूजाः। वैश्वदेवलनः। यज्ञवत्यंतवलिकर्मः। नित्यश्राद्धहेतुकानश्रुतिगोप्रासस्यावश्य
 कत्वंदद्यात्नेममंत्रेणगवोयासेसदेवतीतिबचनात्। एकादशुपवासः। अमावास्यापार्वणं। अत्रचरप्रहोपनायेका
 मनोविनात्रानं पावणीचननुतीर्थस्नानं गजछायाधिसादनातीर्थस्नानस्यप्रतिप्रसवात्कथमेव। इत्येव। यत्

मलि स्तुवेष्पनाद्वृत्तं तीर्थस्नानमपि त्यजेदित्यनेन तीर्थस्नानाग्राहनाद्वृत्तसाधनो गोरामात्रं तत्रैव योजनं कर्तव्यं
 वचनात् तत्रात्रादिद्वयं सति अनाद्वृत्ते निष्ठजनकत्वमपीत्यभिधीयते तीर्थस्नानं गजछायाभिरादिनामलमासे काम्य
 कर्मनिषेधात् ननु मलमासे काम्यकर्मनिषेधे अत्राद्वयौ प्रतीकं यथादिने मित्रिकी काम्यावतिष्ठति
 साद्यावश्यकी यस्येतां निनरीयेते अत्राद्वयौ प्रतीकं यथादिने मित्रिकी काम्यावतिष्ठति
 दनात् किं वत इत्यपि हिणः पुत्राणां पितृछादानीं च नोपि साधु तं यथा अत्रैव अत्रैव काम्यावतिष्ठति
 धनदानं वार्त्तानो यद्वै प्रकृतं द्रुतं नियतं धनं तस्मिन् हते वने मित्रिके तया कृतं ननु काम्यं तया
 यावत् काम्याभिलाषः सक्तस्य इह सज्जता कामिने वानियोजितस्य वतानादिते वा ठेने मित्रिके तया
 क्रियते ननु काम्यं तया अत्रैव यथा वत्तना वपि निर्विचिकित्सत इत्युक्तं शिष्टानो सर्वशस्त्रधि
 क्ता ग्राह्यं शक्यं किं पि रसावधि फलं सिद्धिं ति सिद्धात् इतरे तर्हि कथं काम्याभिलाषः पूर्वकाले
 ग्राह्यं शिष्टानमात्रं वत्तनादित इमं कथमप्युपासासि केन पि फलं कथं धाना पूर्वजनककालका
 पूर्वजनकसु सक्तस्य संगतं निरुक्तं किं पि रसावधि फलं सिद्धिं ति सिद्धात् इतरे तर्हि कथं काम्याभिलाषः पूर्वकाले
 नोपैव एव हि दासीर्थं भूते साधिका नीतये वति रसावधि फलं सिद्धिं ति सिद्धात् इतरे तर्हि कथं काम्याभिलाषः पूर्वकाले

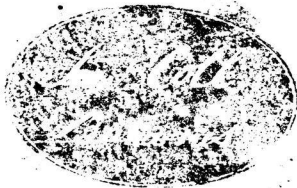
स्नानं मलमासे कलजनकेन भवति तत्र गोदानादिव तर्हि तदनिष्टफलकमपि न भवति अनाद्वृत्तं तु
 कालदात्रास्तु एतन्न कर्मनिष्टफलकं चेति गजछायादुहस्तादित्येवमद्यत्तं एव तत्रैव योज्यं भवति तथा
 वयं द्याभिनो मलमासे स्नाने द्रुतं न वदुं देशिकोपायसंज्ञितौ कथं ततः प्रामाज्यं छायाः परिभाषा मलमा
 से स्नानाद्वितीयभाषामावास्यामुत्सृज्य संज्ञितेः कर्मलमासे गजछायाः तस्मात्कल्प्यतु उपर्युक्तो नियं
 धयोगजछायायाभिधासि हनन्तं भवतीति आद्वयिकेने हलायुधधर्माधिकरणि केन नै गजछायाया
 तद्यथा नाकुर्वे हस्तौ नृत्वा चंद्रमसं प्रसतीति भूत्याना इत्यायं चंद्रमा सस्सा गजछायाः सूर्यं यासे चंद्र
 मस्येव गतनीयत्वेन प्रसंगाद्विग्रसनेन गजछाया चंद्रसूर्योपनागभा इतदपि मलमासे क्रियते तस्मिन्
 द्रुतं अत्राद्वयौ प्रतीकं केन काम्याभिलाषावति रसावधि फलं सिद्धिं ति सिद्धात् इतरे तर्हि कथं काम्याभिलाषः पूर्वकाले
 वौर्द्धिं धि कृत्य वस्तुतानोपि कर्मस्ति ति प्रति प्रसवात् यद्यपि पिंडकर्म मृतानामेव तथापि मृतानामपि
 निविशेष्टलोपादानां च वनीतं द्रुतं वदितेन बलाभेन अत्राद्वयौ प्रतीकः यद्यपि नित्येन मित्रिके कुर्यात्
 प्रयतः स न मलि स्तुवे तीर्थस्नानं गजछायां प्रेत्यादौ एकैकविशेषणा वद्धिं नृत्वात् दर्शनादनुमि

[illegible]

हिण्णपदनादिप्रात्यहिकृतानि स्यत्वात्मात्मास्यिकाप्रभेदः तत्र तद्विप्रात्यहिकत्वेन कुतः प्रातः
 अस्वहकर्तव्यत्वेन पूर्वसंकल्पनादेतिवत् वाटे तद्विनिवृत्तमेव पूर्ववत् सिद्धादपिपालनेन निप
 र्थबादात् अन्वयावेत्तदाहस्यप्रातिपदिकसर्वकर्मसु तस्योदिसनभित्तिष्विहिते तत्कर्मणा निप
 धात् मनेवदिति कालस्येत्यादिना आरूपककर्मण एव तद्विधानात् अतएव निस्यनेमिभित्तिकत्वात् नि
 त्यमाकरकनेमिभित्तिकमुपनागात् निमित्तकगोचरस्ययादादिति निबद्धान् एतेन दानमादौ नाभिद्व
 गजहायापतिप्रसवेनामावास्यादिधादनिभिद्विषेतेतश्चाद्व्यतिप्रसवेनेकोदिष्टात्तन्निधिद्वि
 तिनिनस्त एतस्यप्रपंचार्थत्वात् अतएवमनेवदितिकालस्यमासंकाशविदाधिका नहेताजविशेषे
 ज्यामन्यत्रावरूपकादिधेनित्यार्थः संज्ञेप३ ॥ ॥ इति महामहोपाध्यायसमिश्रवाचस्पतिवि
 त्तितो द्वैतनिर्णयः ॥ ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ श्रीः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अथोपनयननिर्णयः । तत्र दक्षिणापनघट्टं निषिद्धं उन्नयनोपसर्गः कृच्छ्रतिथ्योनिषिद्धाः । शुक्ला
स्वपिपतिपदष्टमीचतुर्दशीकौर्मास्यः सर्वाग्रनव्यायत्वेन निषिद्धाः । स्वाध्यायश्चपिचतुर्थीषष्ठीनव

नमो वेत श्रवता विषमविश्री नमो पाशुपतमुददेशा नमो भगवन्मन्त्रा
 कणकुवन्मन्त्रा वशेधनः सा नाल्लोकावन्मन्त्रा समादनः लु
 तैः यामासा बचो विष्णु वावल्दिगुर्विष्णुपातवेण। मामालिङ्गमनक
 मनीनवाङ्गुलवनेष्टस्तुणुलसी चलोनीलमेव ॥ कोपी छतिका कव
 कोवना कोत्राधिहंसवनमद्युतकवल्युतमन्त्रमचे ॥

११ पत्र ६५

